

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 4 Μαΐου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 115

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 656.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», [τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΚΖ' τῆς 21 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

* Ἀρθρον πρῶτον.

Κυροῦται, ἀφ' ἧς ἰσχύσει, τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 274 τῆς 9 Δεκεμβρίου 1947 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως :

* Ἀρθρον δεῦτερον.

Τὸ ὡς ἄνω Νομοθ. Διάταγμα τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ἀφ' ἧς ἰσχύσεν, ὡς κάτωθι :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων.

Κεφάλαιον Α'.

* Ἀρθρον 1.

§ 1. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς νόμοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων τροποποιεῖται, συμπληροῦνται κλπ. κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι ὀριζόμενα.

§ 2. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Ν. Δ) τι γίνεται μνηστὶς τοῦ Νόμου 1641 ὡς τοιοῦτος νοεῖται ὁ νόμος 1641 τοῦ ἔτους 1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων αὐτοῦ διατάξεων.

* Ἀρθρον 2.

§ 1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«4. Εἰς τὴν κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν συναπολογίζονται αἱ τοῦ κληρονομημένου πρὸς τὸν κληρονόμον καὶ κληροδόχον δωρεαὶ κατὰ τὸ ἀρθρον 36, ὡς καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ του συσταθεῖσα προίξ. Αἱ συναπολογιζόμεναι αὗται δωρεαὶ καὶ

προίκες ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν φόρον. Διὰ τὸν συναπολογισμὸν τούτων αἱ ἐν λόγῳ δωρεαὶ καὶ προίκες ἀποτιμῶνται εἰς δραχμὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν αὗται εἶχον κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τῶν, προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν καὶ προικῶν συσταθεῖσιν πρὸς τῆς ἰσχύος τῶν περὶ φορολογίας τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν νόμων, αὗται ἀποτιμῶνται εἰς δραχμὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν εἶχον κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν».

§ 2. Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«γ') Ἐπὶ μετοχῶν, ὁμολογιῶν, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, δημοσίων χρεωγράφων καὶ ἄλλων τοιαύτης φύσεως ἀξιῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τὸ Χρηματιστήριον, λαμβάνεται ἡ ἐν τῷ δελτίῳ Χρηματιστηρίου τιμὴ πωλήσεως. Ὡς τοιαύτη τιμὴ πωλήσεως νοεῖται 1) ἡ ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἡμέρας τῆς φορολογίας, ἡ ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην λόγῳ ἀργίας τὸ Χρηματιστήριον ἦτο κλειστόν, ἡ ἐν τῷ ἁμέσως προηγουμένῳ δελτίῳ ἀναγραφομένη τελευταία τιμὴ τοῖς μετρητοῖς, 2) ἐν ἐλλείψει τοιαύτης τιμῆς, ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ δελτίῳ τιμὴ προσφοράς, 3) ἐν ἐλλείψει καὶ τοιαύτης τιμῆς, ἡ εἰς τὸ αὐτὸ δελτίον σημειουμένη τιμὴ ζητήσεως καὶ 4) ἐλλείπουσας καὶ ταύτης ἡ τιμὴ τῆς προηγουμένης συναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον ὅμως ἔλαβε χώραν τοιαύτη συναλλαγή εἰς τινὰ τῶν προηγουμένων τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας τριάκοντα ἡμερῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὐδὲ τοιαύτη συναλλαγή ἔχει λάβει χώραν, δὲν δεσμεύεται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου ὁ καθορισμὸς τῆς φορολογητέας ἀξίας τῶν ὡς ἄνω τίτλων, ὅστις δύναται νὰ γίνῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου. Ἐνδεικτικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τυχὸν σημειωθεῖσα τιμὴ ἐπομένης τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας συναλλαγῆς, ἐν συνεκτιμήσει τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ χρόνου τῆς σημειωθείσης συναλλαγῆς».

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὡς ἄνω τίτλων, εἰδικότερον δὲ διὰ τὴν ἀνωτέρω 4ην περίπτωσιν αὐτῆς ἐὰν ἡ φορολογία ἐμπίπτει εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν χρόνον, ἐφαρμογὴν ἔχει αὕτη ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἐσημειώθη ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ συναλλαγή.

§ 3. Ἡ § 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «2. Ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα περιουσία κεῖται ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἐκπίπτει μὴ ὑποκείμενον εἰς τὴν πρὸς τὸ 1) 4 τῆς ἀξίας τῆς ἐν ταῖς χώραις ταύταις κειμένης περιουσίας».

* Ἀρθρον 3.

§ 1. Αἱ παράγραφοι 1—6 τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίστανται διὰ τεσσάρων παραγράφων ἐχουσῶν οὕτω :

α1. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 ἕως 10 χρεῶν καὶ βαρῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παρ. 2 καὶ 3 ἐκπτώσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, καθαρὸν ὑπόλοιπον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, κατανέμεται εἰς τὰ εἰς τοὺς κατωτέρω πίνακας καθοριζόμενα τμήματα (κλιμάκια), δι' ἑκάστον τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται μεχωρισμένως ὁ ἀναλογῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ κλιμάκιον συντελεστοῦ, φόρος. Οἱ δὲ κατὰ κλιμάκια συντελεσταί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξυρίσκονται ὁ φόρος, ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

α') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς κατιόντα πρῶτου βαθμοῦ, ἢ σύζυγον τοῦ κληρονομούμενου, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Α'.

Κλιμάκια	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δραχ.	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
6.000.000	—	—	6.000.000	—
4.000.000	4	160.000	10.000.000	160.000
10.000.000	5	500.000	20.000.000	660.000
20.000.000	6	1.200.000	40.000.000	1.860.000
20.000.000	7	1.400.000	60.000.000	3.260.000
20.000.000	8	1.600.000	80.000.000	4.860.000
20.000.000	9	1.800.000	100.000.000	6.660.000
40.000.000	10	4.000.000	140.000.000	10.660.000
40.000.000	11	4.400.000	180.000.000	15.060.000
40.000.000	12	4.800.000	220.000.000	19.860.000
40.000.000	13	5.200.000	260.000.000	25.060.000
40.000.000	14	5.600.000	300.000.000	30.660.000
60.000.000	15	9.000.000	360.000.000	39.660.000
60.000.000	16	9.600.000	420.000.000	49.260.000
60.000.000	17	10.200.000	480.000.000	59.460.000
60.000.000	18	10.800.000	540.000.000	70.260.000
60.000.000	19	11.400.000	600.000.000	81.660.000

β') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς ἀνιόντα τοῦ κληρονομούμενου οἰουδήποτε βαθμοῦ ἢ κατιόντα αὐτοῦ δευτέρου καὶ ἐπαμένων βαθμῶν, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Α' πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἑν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστά (150).

γ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομούμενου ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Β'.

Κλιμάκια	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δραχ.	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
2.000.000	—	—	2.000.000	—
2.000.000	8	160.000	4.000.000	160.000
4.000.000	10	400.000	8.000.000	560.000
8.000.000	12	960.000	16.000.000	1.520.000
8.000.000	14	1.120.000	24.000.000	2.640.000
16.000.000	16	2.560.000	40.000.000	5.200.000
20.000.000	18	3.600.000	60.000.000	8.800.000
20.000.000	20	4.000.000	80.000.000	12.800.000
40.000.000	22	8.800.000	120.000.000	21.600.000
40.000.000	24	9.600.000	160.000.000	31.200.000
40.000.000	26	10.400.000	200.000.000	41.600.000
50.000.000	28	14.000.000	250.000.000	55.600.000
50.000.000	30	15.000.000	300.000.000	70.600.000
50.000.000	32	16.000.000	350.000.000	86.600.000
50.000.000	34	17.000.000	400.000.000	103.600.000
100.000.000	36	36.000.000	500.000.000	139.600.000
100.000.000	38	38.000.000	600.000.000	177.600.000

δ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομούμενου ἐξ αἵματος τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β' πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἑν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστά (150).

ε') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομούμενου ἐξ αἵματος τετάρτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Γ'.

Κλιμάκια	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δραχ.	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
2.000.000	—	—	2.000.000	—
2.000.000	15	300.000	4.000.000	300.000
4.000.000	18	720.000	8.000.000	1.020.000
8.000.000	21	1.680.000	16.000.000	2.700.000
8.000.000	24	1.920.000	24.000.000	4.620.000
16.000.000	27	4.320.000	40.000.000	8.940.000
20.000.000	30	6.000.000	60.000.000	14.940.000
20.000.000	33	6.600.000	80.000.000	21.540.000
40.000.000	36	14.400.000	120.000.000	35.940.000
40.000.000	39	15.600.000	160.000.000	51.540.000
40.000.000	42	16.800.000	200.000.000	68.340.000
50.000.000	45	22.500.000	250.000.000	90.840.000
50.000.000	48	24.000.000	300.000.000	114.840.000
50.000.000	51	25.500.000	350.000.000	140.340.000
50.000.000	54	27.000.000	400.000.000	167.340.000
100.000.000	58	58.000.000	500.000.000	225.340.000
100.000.000	62	62.000.000	600.000.000	287.340.000

στ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς οἰονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος συγγενῆ ἢ εἰς ἀγχιστότα τοῦ κληρονομούμενου οἰουδήποτε βαθμοῦ ἢ εἰς ἑξωπικόν οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Δ'.

Κλιμάκια	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δραχ.	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
2.000.000	—	—	2.000.000	—
2.000.000	17	340.000	4.000.000	340.000
4.000.000	20	800.000	8.000.000	1.140.000
8.000.000	23	1.840.000	16.000.000	2.980.000
8.000.000	26	2.080.000	24.000.000	5.060.000
16.000.000	29	4.640.000	40.000.000	9.700.000
20.000.000	32	6.400.000	60.000.000	16.100.000
20.000.000	35	7.000.000	80.000.000	23.100.000
40.000.000	38	15.200.000	120.000.000	38.300.000
40.000.000	42	16.800.000	160.000.000	55.100.000
40.000.000	46	18.400.000	200.000.000	73.500.000
50.000.000	50	25.000.000	250.000.000	98.500.000
50.000.000	54	27.000.000	300.000.000	125.500.000
50.000.000	58	29.000.000	350.000.000	154.500.000
50.000.000	62	31.000.000	400.000.000	185.500.000
100.000.000	66	66.000.000	500.000.000	251.500.000
100.000.000	70	70.000.000	600.000.000	321.500.000

2. Ἐπὶ κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ὑπερβαίνουσιν τὰ 600.000.000 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τμήματος τῆς κληρονομικῆς μερίδος καὶ κληροδοσίας φόρος διὰ τοὺς κατὰ τὰ ἐδάφια α' ἕως στ' τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθροῦ συγγενεῖς ὀρίζεται :

Εἰς 25 ο)ο διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' συγγενεῖς,

» 35 ο)ο » » » » β' »

» 50 ο)ο » » » » γ' »

» 65 ο)ο » » » » δ' »

» 70 ο)ο » » » » ε' »

» 80 ο)ο » » » » στ' »

3. Οί θετοί γονεῖς, τὰ θετὰ τέκνα καὶ οἱ θετοὶ ἀδελφοὶ καταβάλλουσι τὸν φόρον, τὸν ὅποιον ἄνευ τῆς υἰοθεσίας θὰ κατέβαλλον ἀναλόγως τοῦ μετὰ τοῦ κληρονομουμένου βαθμοῦ συγγενείας τῶν.

Ἐξαιρετικῶς ἐὰν ἡ υἰοθεσία ἔλαβε χώραν πέντε πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος ἢ ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ κληρονομουμένου ὀφείλῃται εἰς βίαιον συμβάν ὁ φόρος υπολογίζεται μὲ τοὺς συντελεστὰς τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ ἐκ τῆς υἰοθεσίας βαθμοῦ συγγενείας. Ἐὰν δὲ ἡ υἰοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν χρόνῳ συμπληροῦντι διετίαν μόνον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος ὁ φόρος υπολογίζεται μὲ τοὺς συντελεστὰς τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν, τῶν ἀνιόντων μὲν διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν θετῶν τέκνων φόρον, τῶν ἀδελφῶν δὲ διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν θετῶν γονέων φόρον καὶ τῶν ἐκ πλάγιου συγγενῶν γ' βαθμοῦ διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν θετῶν ἀδελφῶν φόρον.

4. Ἐπὶ ἀποποιήσεως ἢ παραιτήσεως ἐκ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, χρόνος φορολογίας, διὰ τοὺς ἐκ τῆς αἰτίας καθισταμένους δικαιούχους τῆς περιουσίας, λογίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐγένετο ἡ παραιτήσις καὶ ὁ φόρος υπολογίζεται βάσει τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον χρόνον ἀξίας τῆς περιουσίας. Ἐὰν ὅμως ὁ φόρος ὅστις θὰ ἐδάρυνε τοὺς παραιτηθέντας κατὰ τὴν γενομένην πρὸς τούτους ἐπαγωγὴν, εἶναι μείζων, καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς παραιτήσεως κατ' ἐστάντων δικαιούχων, ὁ μείζων οὗτος φόρος».

§. 2. Αἱ ἄχρι τοῦδε παράγραφοι 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 5 καὶ 6.

* Ἀρθρον 4.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 14. Ἐκ τοῦ ὧς ἄνω υπολογιζομένου φόρου ἐκπίπτουνται: α) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 36 καὶ 42 ἀναλογῶν εἰς τὴν συνυπολογιζομένην, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 παρ. 4 δωρεᾶν ἢ προίκα φόρος. Ὡς ἀναλογῶν ἐπὶ τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν τούτων φόρος, προκειμένου μὲν περὶ δωρεῶν καὶ προικῶν ὧν ἡ φορολογία διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν, λογίζεται ὁ ἐπὶ τούτων ἀναλογῶν φόρος δωρεᾶς, προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν ἢ προικῶν διεπομένων ὑπὸ διαφόρων φορολογικῶν συντελεστῶν, λογίζεται ὁ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογῶν εἰς τὴν συνυπολογιζομένην ἀξίαν τῶν φόρος ἐκ τοῦ προκύπτοντος τοιοῦτου διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν.

β) ὁ ἀποδεδειγμένως καταβληθεὶς ἢ καὶ δεδαιωθεὶς φόρος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὴν ἐν ταύτῃ κειμένην κινήτην περιουσίαν, μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅμως τοῦ διὰ τὴν αὐτὴν περιουσίαν ἀναλογούντος ἐν Ἑλλάδι φόρου, πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ὅποιου ὁ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογῶν εἰς τὸ σύνολον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας φόρος μερίζεται ἀναλόγως τῶν δύο (τοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ) μερῶν τῆς περιουσίας. Διὰ τὸν υπολογισμόν τοῦ ἐκπεσέως τούτου, ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταβληθέντα φόρον, ποσοῦ, τὰ εἰς αὐτὸν καταβλήθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ φόρος ξένα νομίσματα, μετατρέπονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν Ἀθήναις τιμῆς τούτων κατὰ τὸν χρόνον ὅστις, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 2, 3 καὶ 4, λαμβάνεται ὑπ' ὅψει διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς ἀξίας τοῦ δι' αὐτὸν καταβλήθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ ἐκπεσέως φόρος, περιουσιακοῦ στοιχείου.

Προκειμένου νὰ γωρῇ ἐκπτώσις φόρου καταβληθέντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 περιουσιῶν, αἵτινες ἀγονταὶ πρὸς φορολογίαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ 3) 4 τῆς ἀξίας τῶν, ὡς ἐκπεσέως ποσὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογούντος, λαμβάνονται τὰ 3) 4 τοῦ διὰ τὴν περιουσίαν ταύτην καταβληθέντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φόρου».

§ 2. Αἱ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 7, 8, 9 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1641, ὡς καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 καὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ αὐτοῦ νόμου δοιζόμεναι μηνιαῖαι προθεσμίαι πρὸς δήλωσιν, δορίζονται ἐφεξῆς τριμηνιαῖαι καὶ ἰσχύουσιν ὡς τοιαῦται καὶ διὰ τὰς μέγας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος υποκειμένης εἰς φορολογίαν υποθέσεις, ἐφ' ὧν δὲν συνεπληρώθη τρίμηνον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας τῶν.

§ 3. Ἡ παράγραφος 10 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«10. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους, 7, 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίαι χωροῦσιν ἐφ' ὅσον παρήλθον αἱ ὠρισμέναι διὰ τὴν δήλωσιν τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας προθεσμίαι ἢ υπολείπεται ἐξ αὐτῶν διάστημα ἔλασσον τῶν τριῶν μηνῶν».

§ 4. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«13. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πρὸς δήλωσιν ὑποχρέου χωρὶς νὰ ἐπιδώσῃ οὗτος δήλωσιν, ἢ πρὸς δήλωσιν ὑπολείποντήν προθεσμία παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ».

§ 5. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐνδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ πρὸς δήλωσιν ὑποχρέου, υποβαλλομένη ἐντὸς τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, δύναται ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ λόγῳ ἄλλης ἀποχωρήσεως δεδικαιολογημένης αἰτίας νὰ παραταθῶσιν αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 προθεσμίαι, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ τοιμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν νομίμου προθεσμίας».

§ 6. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἐξαιρετικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932, δύναται ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλης ἀποχωρήσεως δεδικαιολογημένης αἰτίας νὰ ἐγκριθῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου, υποβαλλομένη, ἔστω καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου κοινοποιήσεως πράξεως ἐπιβολῆς φόρου, γονήρησις προθεσμίας μέχρις ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς νομίμου».

§ 7. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 1641 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς δωρεὰς καὶ προίκας, ὅπου, αὐταὶ φορολογοῦνται βάσει δηλώσεων.

§ 8. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων ἢ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 πράξεων τοῦ Οἴκου, Ἐφόρου ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀποάκτου τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 31 § 3 ἢ, ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς, βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἶκ. Ἐφορος δεδαιώτῃ τὸν προσήκοντα φόρον ἀργικὸν καὶ πρὸςθετον».

§ 9. Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 34. Ὁ φόρος καταβάλλεται ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς ἐγγείρισιν ἐμπροσθέντος δηλώσεως προθεσμίας, ἐφαρμοζομένων πάντοτε ὡς πρὸς τὴν εἰς ὁδοὺς πληρωμῆν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων».

* Ἀρθρον 5.

§ 1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Αἱ δωρεαὶ κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων κειμένων, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 §§ 1 καὶ 2 δοριζόμενα ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 §§ 1—3 τοῦ παρόντος νόμου φόρον, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς δωρεᾶς αἱ τοῦ βαθμοῦ τῆς μεταξὺ δωρητοῦ καὶ δωρεοδόχου συγγενείας.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκ τῆς υἰοθεσίας βαθμοῦ συγγενείας, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 13 δοριζομένου χρόνου οὗ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος λαμβάνεται ἐν προκειμένῳ χρόνος τῆς καταρτίσεως τοῦ περὶ δωρεᾶς συμβολαίου ἢ ὁ χρόνος τῆς ἀγράφου κατὰ τὴν § 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρήσεως τῆς ἐν αὐτῇ περιουσίας.

Ἐπὶ δωρεῶν οὐκ ἐν θανάτῳ, ὧν τὰ δωρούμενα δὲν παραδίδονται πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὅψει ὁ χρόνος τοῦ θανάτου αὐτοῦ».

§ 2. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται δευτέρου ἐδαφίου ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπίσης φόρον ὑπόκεινται ἀδιαφόρως ποσοῦ καὶ κί ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς παροχαὶ περιουσίας εἰς τὸ τέκνον εἴτε πρὸς χωριστὴν τούτου οἰκονομικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν, εἴτε πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς παροχῆς ὑπὸ τῆς ὑπὲρ ἧς αὕτη θυγατρὸς διὰ προίκισιν αὐτῆς, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὰς διαπούσας τὰς τοιαύτας παροχὰς διατάξεις δὲν θεωροῦνται αὗται ὡς δωρεαὶ».

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ (23 Φεβρουαρίου 1946).

§ 3. Εἰς τὴν παρὰγραφον 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου φόρον δὲν ὑπόκεινται τὰ παρ' ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἢ ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν καταβαλλόμενα βοηθήματα ἢ ἀποζημιώσεις ἐφ' ἅπαξ ἢ περιοδικῶς, λόγῳ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου μέλους, μόνον ἐφ' ὅσον δικαιούχοι εἶναι ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα, ἢ οἱ γονεῖς, ἢ αἱ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, ἢ τ' ἀνήλικα θετὰ τέκνα τούτου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νόθεσις ἔλαβε χώραν πέντε τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου. Τὰ εἰς ἄλλα πρόσωπα, λόγῳ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου, καταβαλλόμενα τοιαῦτα ποσὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον, ἀδιαφόρως τοῦ ἐν τοῖς κανονισμοῖς τῶν ἀνωτέρω Ταμείων ἢ Ὀργανισμῶν ἀναφερομένου χαρακτῆρος κτήσεως τοῦ δικαιουμένου ποσοῦ».

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ δημιουργουμένων δικαιωμάτων λόγῳ θανάτου τῶν ἡσφαλισμένων μελῶν, ἐπερχομένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Δημιουργηθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν.Δ. δικαιώματα, παρὰ τῶν ὡς ἄνω ὑποκειμένων ἢ μὴ εἰς τὸν φόρον προσώπων, ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας, ἀποκλειομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς τυχὸν καταβληθέντος μέχρι τοῦδε φόρου.

§ 4. Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρ. 37—1. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου συνυπολογίζονται πρὸς τὴν ἤδη καταρτιζομένην δωρεὰν αἱ πονηέντεσσι δωρεαὶ τοῦ αὐτοῦ δωρητοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δωροδόχον καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ συσταθείσαι τυχὸν ὑπὲρ τῆς δωροδόχου προίκες.

2. Ἐκ τοῦ φόρου δωρεῶν ἐκπίπτουνται α') ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 14, 36 καὶ 42 ἀναλογῶν εἰς τὰς συνυπολογιζόμενας κατὰ τὴν παρὰγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πονηέντεσσι δωρεαὶ ἢ προίκα καὶ β') ὁ ἀποδοδεγμένης καταβληθεῖς ἢ καὶ βεβαιωθεῖς φόρος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὰς αὐτῇ γενομένης δωρεᾶς κινητῶν πρὸς Ἑλληνας ὑπηκόους, μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅπως τοῦ διὰ τὴν αὐτὴν περιουσίαν ἀναλογιστοῦ ἐν Ἑλλάδι φόρου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐν αὐτῇ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 14».

§ 5. Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 38—1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὰ ἐν ἄρθροισιν 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, ἀξία τῶν δημοσίων πραγμάτων εἰς δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐν ἐκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, φορολογεῖται ἡ δωρεὰ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39.

2. Ἐκ τῆς ἀξίας ταύτης εἰς δραχμὰς ἐκπίπτουνται:

α) τὰ διὰ τῆς συμβάσεως ἀναλαμβάνόμενα ἐδάφια θάρη, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 36 § 5, καθ' ἣν δὲν ἐκπίπτουνται ταῦτα.

β) Ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα περιουσία κεῖται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Κύπρῳ, πρὸν ἴσον πρὸς τὸ τέτατρον (1/4) τῆς ἀξίας τῆς ἐν ταῖς χώραις ταύταις κειμένης περιουσίας καὶ

γ) προκειμένου περὶ δωρεῶν αἰτία θανάτου τὸ ἐν ἄρθρῳ 11 § 3 καθοριζόμενον ποσόν. ἐφ' ὅσον ὅτε δωρητὴς καὶ ὁ δωροδόχος εἶναι ἐκ τῶν αὐτῇ ἀναγραφόμενων προσώπων.

Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις καθαρὸν ὑπόλοιπον ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 §§ 1 καὶ 2 φόρον».

§ 6. Τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 41—1. Ἐπὶ τῇ βίᾳ τοῦ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορὸν ἀποστελλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 53 § 1 ἐδαφ. β' ἀντιγράφου τοῦ περὶ δωρεᾶς ἐγγράφου (προκειμένου περὶ φόρου καταβληθέντος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου) ἢ τῆς ἐγχειρισθεί-

σης εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορὸν δηλώσεως ἢ τῆς ὁριστικῆς πράξεως τοῦ ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς βεβαιῶν τὸν φόρον, ἀρχικὸν καὶ πρόσθετον.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 34 ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν δωρεῶν φόρον, ὅπου ὁ φόρος ὀφείλεται βάσει δηλώσεως.

3. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον οἱ εἰς τὴν δήλωσιν ὑπάρχει, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 35».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 42. 1. Αἱ λόγω προικὸς μεταβιβάσεις περιουσιῶν ὑπερβαίνουσιν τὰ 10.000.000 δραχμῶν, ὑπόκεινται διὰ τὸ μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου μέρος αὐτῶν εἰς τὸν φόρον τῶν δωρεῶν, συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐν ἄρθροισιν 36—41 ὁριζόμενα, κα-
νονιζόμενον ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς προικὸς καὶ τοῦ μεταξὺ προικοδότου καὶ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ βαθμοῦ συγγενείας καὶ ἡλαττωμένου εἰς τὸ ἥμισυ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον συσταθῇ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν προικολήπτην πλείονες τῆς μιᾶς προίκας εἴτε παρὰ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου εἴτε παρὰ διαφόρων τοιούτων, τὸ μὴ φορολογούμενον ὡς ἄνω ποσὸν τῶν δραχμ. 10.000.000 ἐκπίπτει ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διαφόρων προικῶν, ἐφ' ὅσον αὗται συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου, ἐκ τῆς ὑποκειμένης, δ' εἰς μικρότερον φόρον ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον τοῦ προικοδότου εἶναι διάφορον.

2. Ὁ φόρος τῆς πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου συνιστωμένης προικὸς εἰσπράττεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 παρ. 1, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκ τῆς ἀναβλητικῆς αἰρέσεως τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐξαρτήσεως αὐτῆς, πλὴν ἂν ἡ προίξ καὶ ἐξ ἄλλης ἡρηται ἀναβλητικῆς αἰρέσεως, ὅποτε ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 3 ὁριζόμενα.

3. Ἡ παρὰ τῆς προικιζομένης ἐξ ἰδίας περιουσίας συνιστωμένη ὑπὲρ αὐτῆς προίξ δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον προίκας. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς ἤθελεν ἐξακοιβεῖσθαι, ὅτι ἡ εἰς προίκα δοθείσα περιουσία περιήλθεν εἰς τὴν αὐτοπροικιζομένην παρὰ τρίτου ἐκ παραχωρήσεως ὑποκειμένης εἰς φόρον δωρεᾶς, ἐπιβάλλει διὰ πρᾶξιν αὐτῆς τὴν ἀναλογιστὴν φόρον δωρεᾶς.

4. Προίξ συνιστωμένη παρ' ἀνιόντος δευτέρου καὶ ἐπομένων βαθμοῦ ἢ παρ' ἀδελφοῦ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ ἐξομοιοῦται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου πρὸς προίκα συνιστωμένην παρ' ἀνιόντος πρώτου βαθμοῦ. Ἐπὶ συνυπολογισμοῦ δωρεᾶς εἰς μεταγενεστέρην τοιαύτην προίκα, ἐκ τοῦ ὀφειλομένου ἐπὶ τοῦ συνόλου φόρου προικὸς ἐκπίπτει ὡς ἀναλογῶν εἰς τὴν δωρεὰν φόρος ὁ προκύπτων ὡς ἐάν ἡ συνυπολογιζομένη δωρεὰ ἐφορολογεῖτο ὡς προίξ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ συνυπολογισμοῦ αὐτῆς.

5. Ὅπου ἐκ διατάξεων τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνδρὸς ὀρίζεται εἰς τὴν ἐπικαρπίαν τῶν προικῶν, δὲν συντρέχει ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀναβολὴ τῆς φορολογίας τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀλλὰ φορολογεῖται ἀμέσως ἡ κυριότης πλήρης. Ἐὰν ὅμως διὰ τοῦ προικοσυμβολαίου ὡς προίξ συνιστᾶται ἡ ψιλὴ κυριότης, ὁ φόρος ὀφείλεται κατὰ τὴν συνένωσιν τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὴν ψιλὴν κυριότητα καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον χρόνον ἀξίας τῆς κυριότητος πλήρους. Ἐπὶ τοιούτων κατὰ ψιλὴν κυριότητα συνιστωμένων προικῶν, ἂν ἀνεβλήθῃ ἡ φορολογία, ἐὰν ἡ συνένωσις τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὴν ψιλὴν κυριότητα ἐπέρχηται μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς ὁ ὀφειλόμενος ὑπὸ ταύτης φόρος προικὸς ὑπολογίζεται ἄνευ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 μειώσεως τοῦ εἰς τὸ ἥμισυ. Εἰς περίπτωσιν ὅπως καθ' ἣν ἡ συνένωσις τῆς ἐπικαρπίας ἐπέρχεται μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κληρονόμων αὐτῆς, ὀφείλεται ὑπὸ τούτων φόρος κληρονομίας μόνον, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν συνένωσιν τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὴν κυριότητα ἀξίας τῆς κυριότητος πλήρους, βάσει τῆς συγγενείας ἐκάστου πρὸς τὸν συστήσαντα τὴν προίκα, ἐκτὸς ἐὰν ὁ φόρος κληρονομίας βάσει τῆς συγγενείας αὐτῶν πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης κληρονομικῆς μερίδος ἐκάστου εἶνε μεγαλύτερος, ὅποτε

δρφίλεται ὁ φόρος οὗτος. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω περιπτώσεων, καθ' ὅς ἡ ψιλὴ κυριότης δὲν φορολογεῖται κατὰ τὴν σύστασιν τῆς προικὸς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 17. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου περὶ τοῦ τρόπου φορολογίας τῆς ψιλῆς κυριότητος ὅταν ἡ συνένωσις τῆς ἐπικαρπίας ἐπέλθῃ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῆς, ἐφορμίζονται ἀναλόγως καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ νόμου περίπτωσιν ἀναβολῆς τῆς φορολογίας ἀντικειμένων τῆς προικὸς, ὃν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐπέρχεται μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ εἰς προῖκα διδομένη ψιλὴ κυριότης εἴχῃ περιέλθῃ εἰς τὸν προικοδότῃν ἐκ κληρονομίας ἢ δωρεᾶς, δι' ἣν μεταβίβασιν ἀνεβλήθη ἡ φορολογία αὐτῆς, τότε κατὰ τὴν συνένωσιν τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὴν κυριότητα ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης τυχόν μεταβίβασιν ἐπ' ἀνταλλάγματι τῆς ψιλῆς κυριότητος, καταβάλλεται, ἀναλόγως τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως, ὁ κατὰ τὰς παραγράφους 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 3 φόρος κληρονομίας ἢ ὁ κατὰ τὴν παράγραφον β' τοῦ ἄρθρου 39 φόρος δωρεᾶς, βάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ πρὸς τὸν κληρονομηθέντα ἢ δωρητὴν. Εἰς περιπτώσιν ὅμως καθ' ἣν ὁ ὡς ἄνω τεματισμὸς τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας τῆς ψιλῆς κυριότητος ἐπέλθῃ ἐν τῷ προσώπῳ κληρονόμων τῆς γυναικὸς, τότε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου κληρονομίας ἢ δωρεᾶς, ἡ τῶν συγγενικῶν σχέσεων πρὸς τὸν κληρονομηθέντα ἢ δωρητὴν.

6. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐπέλθῃ λύσις τοῦ γάμου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐφορολογήθη ἡ προίξ, ὑπολείπεται συμπληρωματικὸς φόρος προικὸς ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προικῶν κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐφορολογήθη ἡ προίξ καὶ ὀριζόμενος εἰς ἴσον μὲν ποσὸν τοῦ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1 φόρου, ἐφ' ὅσον ἡ λύσις τοῦ γάμου ἐπῆλθεν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους, εἰς τὰ 4)5 αὐτοῦ, ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθη ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, εἰς τὰ 3)5 αὐτοῦ, ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθη ἐντὸς τοῦ τρίτου ἔτους, εἰς τὰ 2)5 αὐτοῦ, ἐὰν ἡ λύσις τοῦ γάμου ἐπῆλθεν ἐντὸς τοῦ τετάρτου ἔτους καὶ εἰς τὸ 1)5 αὐτοῦ, ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθη ἐντὸς τοῦ πέμπτου ἔτους.

Ὁ φόρος οὗτος βεβαιούται καὶ καταβάλλεται βάσει δηλώσεως ἐγγειοζυμμένης κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῆς ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ γάμου.

7. Ἐπὶ ἐναλλαγῆς προικῶν, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἐναλλασσόμενου εἶναι διάφορος τοῦ εἰς ἐναλλαγὴν παρεσχεμένου, δρφίλεται κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν φόρος δωρεᾶς ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, βάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ καὶ τοῦ παρέχοντος ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἀρχικῶς ἐπιδοθέντος προικῶν εἰς ἐναλλαγὴν αὐτοῦ, ὅπου δὲ πρόκειται περὶ ἐναλλαγῆς ἀντικειμένου τῆς ὑπὸ τῆς γυναικὸς συσταθείσης ὑπὲρ αὐτῆς προικὸς δι' ἄλλον τοῦ ἀνδρός, ὁ δρφιλόμενος κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν φόρος δωρεᾶς ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας, ὑπολογίζεται μὲ τούτους φορολογικοὺς συντελεστὰς τῶν συζύγων.

8. Αἱ παρὰ εὐχῶν καθιδρυμάτων ἢ σωματείων ἢ συλλόγων συνιστώμεναι προίκας ὑπὲρ ἀνδρῶν ὁρφανῶν, ὑπὲρ θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων, ὑπὲρ ἀπορροισθεισῶν ἢ στερηθεισῶν τοῦ ἀδελοῦ ἐνεκεν πολέμου τοῦ Κράτους ἢ Ἑθνικῶν περιπετειῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου προικὸς.

Ἄρθρον 7.

§ 1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Τὰ ἐκ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ ἐκ λαχείων κέρδη ἀπὸ δραχ. 1.000.000 καὶ ἄνω ὑπόκεινται εἰς φόρον 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου μέρους τοῦ κέρδους ἐκάστου, ἐξαιρέσει τῶν τοιούτων κερδῶν, ὅτινα δυνάμει ἐιδικῶν νόμων, ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας ἢ ὑπόκεινται εἰς μικρότερον φόρον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τὸ Δημόσιον καὶ τὰ πρὸς αὐτὸ ἐξο-

μειούμενα δυνάμει ἐιδικῶν διατάξεων νομικὰ πρόσωπα, πρὸς δὲ καὶ τὰ Μετοχικὰ Ταμεῖα ἢ Ταμεῖα Προνοίας ἢ Ἀλληλοβοηθείας Στρατιωτικῶν ἢ Πολιτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

§ 2. Ἡ παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 1641 καταργεῖται τὴν θέσιν δ' αὐτῆς καταλαμβάνει ἡ ἐπομένη παράγραφος 7 τοῦ ἰδίου ἄρθρου λαμβάνουσα ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν παραγράφου 6.

§ 3. Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«5. Ἄν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐγγειοζυμείας τῆς ἀρχικῆς ἐμπροθέσμου ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, δικαιοδοτήσῃ ἡ ὑπαρξίς χωρῶν καὶ βαρῶν ἐκπεσέων κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπτώσις τούτων καὶ ἀναλόγως ἡ ἐκπτώσις ἢ ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου. Κατ' ἐξαιρέσιν παθητικὸν δηλούμενον διὰ συμπληρωματικῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρ. 17, 18 καὶ 19 καὶ ἀποδεικνύμενον νομίμως, ἐκπίπτει ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου καὶ ἐνεργοῦνται τὰ νόμιμα διὰ τὴν ἐκπίπτειν τυχόν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὴν ἐπιστροφήν ὅμως τυχόν ἐπὶ πλέον καταβληθέντος φόρου ἢ ἐπιστροφῇ αὕτη χωρεῖ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς γενομένης πληρωμῆς.

Κατ' ἐξαιρέσιν ὡσαύτως παθητικὸν τὸ πρῶτον δηλούμενον διὰ συμπληρωματικῆς ἐκπροθέσμου δηλώσεως, δι' ἧς δηλοῦνται νέα περιουσιακὰ στοιχεῖα μὴ περιληφθέντα εἰς προηγουμένης δηλώσεις καὶ ἀποδεικνύμενον νομίμως ἐκπίπτει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκ μόνης ὅμως τῆς ἀξίας τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης δηλουμένων νέων περιουσιακῶν στοιχείων.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐγγειοσθεισῶν δηλώσεων.

§ 4. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 13 τοῦ ἄρθρου 45 εἶναι ὅτι ἡ ὑπὸ ταύτης προβλεπομένη νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου ἐπὶ ἀκυρώσεως τῆς δωρεᾶς δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀνακλήσεων δωρεῶν ἐπερχομένων συμφωνία τῶν μερῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ἀνακλήσεων ἢ ἀκυρώσεων ἐπερχομένων ἐνεκα προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου λόγων καὶ διαπιστουμένων διὰ δικαστικῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ δωρεᾶς αἰτία θανάτου συμφωνηθείσης ἀμετακλήτου, ἐφ' ὅσον εἰς τὸν δωρεοδόχον περιῆλθεν ἡ ἀπόλαυσις τῶν δωρηθέντων πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ.

§ 5. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὁρισμῶν τῆς παρ. 13 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφειον τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641 παροχῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐγένοντο πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς φορολογίαν, ἐὰν ἐχώρησεν ἀνάκλησις αὐτῶν συμφωνία τῶν μερῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐὰν χωρήσῃ τοιαύτη ἀνάκλησις μέχρι τέλους Σ)βρίου 1948, αἱ ἀνακλήσεις αὐταὶ λογίζονται διὰ τὴν φορολογίαν ὡς ἀποτελούσαι ἀκύρωσιν τῆς δωρεᾶς.

§ 6. Ἀνάκλησις δωρεᾶς ἐκ λόγων μὴ προβλεπομένων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγρ. 13 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641 ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ μὴ διαπιστουμένων διὰ δικαστικῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἐπερχομένη συμφωνία τῶν μερῶν ἐντὸς δεκαετίας ἀπὸ τῆς δωρήσεως, δὲν λογίζεται διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ νόμου 1641, ὡς δωρεὰ τοῦ τέως δωρεοδόχου πρὸς τὸν εἰς ἣν ἐπανερχοῦνται τὰ δωρηθέντα ἀρχικὸν δωρητὴν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενημένων ἀνακλήσεων.

Ἄρθρον 8.

§1. Αἱ παράγραφοι 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«4. Εἰς τὰ συντασσόμενα συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα δωρητέως ἢ προικὸς ἢ ἀποδοχῆς δωρεῶν, δεόν νὰ προσεσθῇ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου καὶ νὰ γίνηται μνεία ἐν τῷ συμβολαίῳ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ χρονολογίας

Εἰς τὰ ἐκδιδιδόμενα ὡς ἄνω ἀποδεικτικά πληρωμῆς δέον ν. ἀναγράφεται τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ ἡ ἔδρα τοῦ συμβολαιογράφου ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου, κατὰ προφορικὴν τοῦ καταβαλλόντος τὸν φόρον δήλωσιν πρὸς τὴν Ταμειακὴν ὑπηρεσίαν, θὰ συνταχθῇ τὸ συμβόλαιον, μὴ ἐπιτεροποιμένης τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς διὰ σύνταξιν συμβολαίου δωρη-
σεως ἢ προικὸς ἢ ἀποδογῆς δωρεῶν, ἐνώπιον ἄλλου συμβολαιογράφου, ἂν μὴ προηγουμένως ἐπενεχθῇ ἡ δέουσα μεταβολὴ εἰς τὰ τὸ στέλεχος καὶ εἰς τὸ ἀπόκομμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς ὑπὸ τῆς ἐκδούσης τοῦτο ταμειακῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπίσης θέλω νὰ γίνηαι μείζα ὅτι ὁ συμβολαιογράφος ἐ-
λάττησε περὶ τούτων πληροφορίας παρὰ τῶν συμβαλλομένων,
ὑπενόησας εἰς αὐτοὺς τὰς σπουδαίας τοῦ ἄρθρου 55 ἐν περι-
πτώσει ἀνακριθείας τῆς περὶ τούτων δηλώσεώς των.

7. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος
νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐνεργείας τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφε-
ρομένων πράξεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀφορῶσι περιουσιακὰ ἀντι-
κείμενα περιελθόντα κατὰ ὁμοειδὴ ἢ ποικίλον.

Τὴν ἐνέσταντα ἀποστρατήγειωσιν ἢ ἀπογραφῆς ἄνευ προηγου-
μένης εἰδοποιήσεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου πρὸς παράστασιν ἐ-
πάγεται κατὰ τῶν ἐνεργούντων ταύτης τὰς ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου
πεντάδα.

§ 1. Το άρθρον 54 του νόμου 1641 αντικαθίσταται ως
εξής:

» 4ο)ο » »	»	»	»	» τρίτου »
» 6ο)ο » »	»	»	»	» τετάρτου »
» 8ο)ο » »	»	»	»	» πέμπτου »
» 11 ο)ο » »	»	»	»	» ἕκτου »
» 14 ο)ο » »	»	»	»	» ἑβδόμου »
» 17 ο)ο » »	»	»	»	» ὀγδόου »
» 21 ο)ο » »	»	»	»	» ἐνάτου »
» 25 ο)ο » »	»	»	»	μετὰ τὴν πάροδον τοῦ

3. Ὁ πρόθετος φόρος τῆς προσωπομένης παραγράφου ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν σύμβαισις περὶ ζωοῦς ἐξαγκληροῖσθαι εἰκονικῶς διὰ τοῦ συμβολαίου ὡς σύμβαισις μεταβιβάσεως ἐπ' ἀνταλλάγματι καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου ὃν ἐκ τῆς τοιαύτης εἰκονικότητος θὰ ἐξήμιουτο τὸ Δημόσιον.

5. Δὲν θεωρεῖται ἀναγκρίβεια τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ συμ-
 λαιού καὶ δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος λόγῳ ἀνακρι-
 βείας, ὅταν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς δηλωθείσης ἀξίας ὁλοκλή-
 ρου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ τῆς ὠρεᾶς
 ἢ προικὸς, δὲν εἶναι μεγαλύτερα τῶν 25 0)ο τῆς ὀριστικῶς
 καθορισθείσης ἀξίας αὐτῶν.

7. Οἱ συμπληρωματικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 δηλοῦντες ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 30 § 1 καὶ 32 § 1 εἰδοποιήσεων τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἐγγχειρίζοντες τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 30 § 2 καὶ 32 § 2 δηλώσεις, ὑπὸκεινται εἰς εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλομένου κατὰ περίπτωσιν προσθέτου φόρου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὀφείλεται τοιοῦτος.

9. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄθρονον πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται μὴ ἐξεταζομένης τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δόλου ἢ ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου.

10. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποχρέων εἰς φόρον κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς καὶ οἱ

κηδεμόνες τῆς κληρονομίας εὐθύνονται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν φορολογουμένων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν προσθέτων φόρων.

11. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φόρος μετὰ τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 2 ἕως 8 προσθέτων καὶ τῶν συμβεβασιυμένων αὐτοῖς προσαυξήσεων ὑπὲρ τρίτων δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνωτέρος τῶν 90 ο) τῆς φορολογητέας ἀξίας τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ἢ προίικος, ὅπου δὲ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου μετὰ τῶν προσθέτων καὶ προσαυξήσεων ὑπερβαίνει τὸ ὅριον τοῦτο, ἐνεργεῖται μέχρις αὐτοῦ σύμμετρος μείωσις τῶν ἐπὶ πλέον καθ' ἑκάστα ποσῶν.

§ 2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθειῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐφ' ὅσον μετ' αὐτὴν ἐγχειρίζεται ἡ δῆλωσις ἢ ἐκδίδεται ἡ πράξις τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἢ, ἐπὶ ἀσχυμένων ἐνδίκων μέσων, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις τοῦ φορολ. δικαστηρίου μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

§ 1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«4. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ δωρεᾶς ἢ προίικος συμβολαίου ψευδῶς δηλοῦντας τὸν βαθμὸν συγγενείας ἢ τὸν τόπον γεννήσεως τοῦ δωρητοῦ ἢ προικοδοτοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν αὐτῶν συμβολαίων, ἢ κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῶν περὶ τούτων δηλώσεων, παρασιωπῶντας προγενεστέρας δωρεᾶς ἢ προίικας».

§ 2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἀριθμὸν παραγράφου 1, προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«2. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 51 ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ τοῦ ἱεροδίου Οἴκου. Ἐφόρου καὶ Ταμίου, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων περὶ τῶν ἀρθρῶν ταύτων. ἐν φέρῃ χρονολογίᾳ ἐκδόσεως τῶν προγενεστέρων ἐντὶς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται χρησιμοποίησις αὐτῶν. Οἱ μετὰ τὴν παρῶν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν δεχόμενοι τοιαῦτα πιστοποιητικὰ διὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα πράξεις, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 100.000, δυναμένου τοῦτου ν' ἀφῇτῃ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ φόρου, ἐὰν κατὰ περίπτωσιν ὀφείλεται τοιοῦτος».

§ 3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ, ἐδρεύουσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελεῖται :

α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς Προέδρου.

β) ἐκ τοῦ Δ) τοῦ τῆς Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τῆς Γενικῆς Δ)σεως Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ

γ) ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Φορολογίας Κληρονομιῶν τῆς Δ)σεως Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Χρὴν Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

§ 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1641 αἱ καθορίζουσαι τὰ τῆς ἐπιβολῆς τελῶν ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενων κληρονομικῶν μερίδων, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προίικων καταργοῦνται, ἀντικαθίσταται δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ ὁ ἀνωθεν αὐτοῦ τίτλος ὡς ἑξῆς : «ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ. Εἰδί- καὶ τινὲς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 68—1. Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συντρέχει νόμιμος περίπτωσις ἀναβολῆς τῆς φορολογίας λόγῳ διαιρέσεως τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος, ἢ λόγῳ αἰρέσεως, ἐπιδίχας κλπ., ὁ φόρος ὑπολογίζεται βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυρῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας.

2. Ὅπου γίνεται μνεία χρόνου φορολογίας τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διεπομένων ὑποθέσεων, ὡς ταῦτος χρόνος φορολογίας αὐτῶν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς ἐπαγωγῆς ἐπὶ κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ἢ ὁ χρόνος τῆς συστάσεως ἐπὶ δωρεῶν καὶ προίικων, ἢ ὁ χρόνος τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας, ὅπου συντρέχει προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου τοιαύτη περίπτωσις ἀναβολῆς τῆς φορολογίας.

3. Ἐπὶ ὑποθέσεων τοῦ παρόντος νόμου ἐὰν μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων περιλαμβάνονται καὶ τοιαῦτα δι' ἃ ἀναβάλλεται ἡ φορολογία καὶ ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπτει ὑπὸ καθιερωθῶσας διαφόρων φορολογικῶν συντελεστῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τῶν λοιπῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ὁ κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἀναλογῶν ἐπὶ τούτων φόρος ἐξευρίσκεται α') δι' ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου ἐφ' ὅλης τῆς φορολογητέας κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ἢ προίικος μετὰ τοὺς φορολογικοὺς συντελεστὰς τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας καὶ βάσει τῆς ἀξίας ἣν ἕκαστος περιουσιακὸν στοιχεῖον εἶχε κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τοῦ καὶ β') δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ οὕτως ἐξευρισκομένου φόρου μεταξὺ τῆς ἀξίας τῶν μερῶν τῆς κατὰ διαφόρους χρόνους φορολογητέας περιουσίας.

4. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φόρος δὲν προσαυξάνεται μετὰ ποσοστὰ ὑπὲρ ἀναγκ. δανείου».

§ 5. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ νόμου 1641 καταργεῖται, τὴν θέσιν δ' αὐτῆς λαμβάνει ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιουμένη ὡς ἑξῆς :

«5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 69 κρατεῖσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπολύτως».

§ 6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἀριθμὸν παραγράφου 1, προστίθενται δ' εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τρεῖς ἑτεροι παράγραφοι, ἔχουσαι οὕτω :

«2. Ἡ κατάργησις τῶν νόμων τούτων ἀφορᾷ μόνον τὰς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεᾶς ἢ προίικας, ἐξακολουθοῦσι δ' οὖτοι ἰσχύοντες διὰ τὰς προγενεστέρως ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεᾶς ἢ προίικας.

3. Ὑποθέσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προίικων ἢ περιουσιακὰ στοιχεῖα αὐτῶν, ὧν βάσει τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυρῶν διατάξεων ἀναβάλλετο ἡ φορολογία, ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπτῃ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διέπονται ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας, τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου κλπ., ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας αὐτῶν διατάξεων.

4. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυρῶν διατάξεων, εἶναι ὅτι πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν φορολογίαν ἡ γῆσις καὶ ἡ οἰκησις».

§ 7. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1641 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5420)1932 εἶναι ὅτι ὅπου κατ' ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἀναβάλλεται ἡ φορολογία, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας, ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων.

§ 8. Αἱ τροποποιούμεναι διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Ν. Δ. διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 αἱ διέπουσαι τὰ τῆς φορολογίας τῶν εἰς οὗς περιορίζεται ἡ περιουσία λόγῳ ἀποποιήσεως ἢ παρατίσεως τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐνεσθὲν ἀποποιήσεων ἀδιαφόρου τοῦ πρὸ τοῦ χρόνου τούτου θανάτου τοῦ κληρονομούμενου, ἢ δὲ προθεσμίας πρὸς δῆλωσιν διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁρίζεται ἐξάμηνος ἀπὸ τῆς ἀποποιήσεως παρατεταμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948.

§ 9. Ὁ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1946 χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀναστολῆς τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 45, 65 καὶ 66 τοῦ νόμου 1641 καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Ἄρθρον 11.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ν.μου 350)1943, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Άρθρον 6. Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 3 καὶ 39 τοῦ νόμου 1641 φορολογίαν τοῦ ἐπικαρπιοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 7 τοῦ άρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 ἐξομοιουμένου πρὸς ἐπικαρπίαν, ὡς ἀξία τῆς πλήρους κυριότητος τῶν κατ' ἐπικαρπίαν περιεργωμένων αὐτῷ περιουσιακῶν στοιχείων λαμβάνεται :

α) ἐπὶ ἀκινήτων τῶν τρικονταπλάσιον τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν, ἐξομοιουμένης κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ α' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 ὁριζώμενα, ὅπου ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς ἀγοραίας ἀξίας των, οὐδὲ κατώτερον τῶν 5)10 αὐτῆς.

β) ἐπὶ μετοχῶν, ὁμολογιῶν, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, δημοσίων χρεωγράφων καὶ ἄλλων τοιαύτης φύσεως ἀξιών, τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν, ὅπου ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 ἀγοραίας ἀξίας των, οὐδὲ κατώτερον τῶν 5)10 αὐτῆς καὶ

γ) ἐπὶ μετρητῶν, ἐπὶ ἀπαιτήσεων, ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων εἰς ἔξον ὀνόμισμα καὶ ἐπὶ πάσης φύσεως κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων, τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν μετρητῶν, τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπάρκειται εἰς φορολογίαν ἡ ἐπικαρπία, ἀξία τῶν εἰς ἔξον ὀνόμισμα ἢ συνάλλαγμα περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων».

§ 2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 17 τοῦ νόμου 350)1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Διαρκούσης τῆς γενικῆς ἐμπολέμου περιόδου καὶ ἐπὶ πενταετίᾳ ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, ὡς κατὰ τὸ ἐδαφίον α' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας ἀκινήτων, ἥτις ἐν ταῖς δηλώσειν ὁρίζεται βάσει τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ διαλαμβανόμενων στοιχείων, δύναται, ἐν ἀμφισβητήσῃ ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου τῆς οὕτω δηλουμένης ἀξίας, νὰ ἐνεργῇται καὶ ἄνω τῆς ἐν άρθρῳ 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 ἐπιβαλλομένης πραγματογνωμοσύνης, διὰ παντὸς νομίμου μέσου».

§ 3. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 53 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1093)1938 «περὶ δημοσιογραφικῶν ὁργανώσεων» ὁρισθεῖσα εἰδικὴ εἰσφορά τοῦ προϊόντος ἐκάστης κληρώσεως τοῦ Ἀρχείου Ἐνώσεως Συντακτικῶν ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, ἀυξάνεται ἐπὶ ἐκάστης ἐφεξῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἐκατοναπλάσιον τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης. Ἡ εἰσφορά αὕτη εἰσάγεται ὡς ἔσοδον τῆς κατὰ τὸ άρθρον 43 τοῦ νόμου 1641 φορολογίας καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Ἐνώσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως διὰ δηλώσεως ἐγχειριζομένης εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον Ζ' Ἀθηνῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 43 τοῦ νόμου 1641.

§ 4. Ὅπου εἰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐκδοθείσας ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐντέθεν γίνεται μνηεῖα πολεμικῆς περιόδου, ἡ γενικῆς ἐμπολέμου περιόδου ἡ διαρκείας τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἡ τοῦ συμμαχικοῦ ἀγώνος, ὡς χρόνος λήξεως αὐτῶν λογίζεται τὸ κατὰ τὸν Α. Ν. 510)1945 μεσσηνικὸν τῆς 15 πρὸς 16 Αὐγούστου 1945.

§ 5. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ άρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν εἰς τὴν ἀρμυδιότητά της ἀναγομένων πρὸς ἔκπτωση ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας χρεῶν τοῦ κληρονομούμενου, ὅπου ταῦτα ἐξωφλήθησαν ἢ κατέστησαν βέβαια καὶ ἐκαθαρισμένα μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς νομισματικὰς ἢ γενικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας βάσει τῶν ὑποίων καθωρίσθη ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξία τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς νομισματικὰς ἢ οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς ὑφιστάμενας κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐξωφλήθησαν τὰ χρεῖα ἢ κατέστησαν ταῦτα βέβαια καὶ ἐκαθαρισμένα καὶ νὰ καθορίσῃ ἀναλόγως τὸ ἐκπεστέον ποσὸν εἰς τὸ ἀμέριστον τοῦ χρεῖος ἢ εἰς ἡλπατωμένον ποσὸν αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὀφειλάς τοῦ κληρονομούμενου ἐκ φόρων, ὃν ἡ βεβαίωσις κατέστη τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐπὶ δωρεῶν καὶ προικῶν χρεῖα, τ' ἀναλαμβανόμενα διὰ συμβάσεως καὶ μὴ βέβαια κατὰ τὴν κατάρτισιν αὐτῶν, ἡ ἰσχύς δ' αὐτῶν ἀνατρέχει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

§ 6. Διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα περιεργωμένα κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν εἰς πρόσωπα διατελέσαντα μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου εἰς οἰκίαν ὑπηρεσίαν τοῦτου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ καταλειπόμενα εἰς ταῦτα ἔναντι ρητῆς ἢ ἐνδιαθέτου ἀναγνωρίσεως ἢ ἀμοιβῆς τῶν ὑπηρεσιῶν των, δύναται νὰ ἐκπίπτῃται ἐκ τῆς φορολογικῆς ἀξίας αὐτῶν ποσὸν ἀντιστοιχὸν πρὸς τὰς παρασχεθείσας καὶ μὴ ἱκανοποιηθείσας ἐν ζωῇ τοῦ διαθέτου ὑπηρεσίας των. Ἡ ἔκπτωση τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ άρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν προσκομισθησομένων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀποδεικτικῶν στοιχείων, πεισθῇ ὅτι δὲν ἔλαβον χώραν ἐν ζωῇ τοῦ διαθέτου παραχαλὶ ἱκανοποιῦσαι τὸν παρασχόντα τὰς ὑπηρεσίας καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται ἄλλη τις ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἀξίωσις αὐτοῦ κατὰ τῆς κληρονομίας, καθορίζει τὸ ἐκπεστέον ποσόν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὑποθέσεων ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 διὰ τὰς καθ' οἷον ὁποῖοντε πραγμότερον αὐτῆς χρόνον παρασχεθείσας καὶ μὴ ἱκανοποιηθείσας ὑπηρεσίας, ἐκπιπόμενων ἢ ἐπιτροφευμένων τῶν τυχόν ἐπὶ πλεόν βεβαιωθέντων ἢ καταβληθέντων ποσῶν φόρου.

Ἄρθρον 12.

§ 1. Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου ἐπὶ κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν αἰτία θανάτου ἐκπίπτειται ἐξ ἐκάστης κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ μερίδος ἐκ δωρεᾶς αἰτία θανάτου, παραμεινὸν ἀφορολόγητον, τὸ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ 3 ποσόν, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ κληρονομίαν ἢ δωρεᾶν αἰτία θανάτου μεταβιβάσις ἐγένετο πρὸς ἀνιόντας, κατιόντας, συζύγους καὶ ἀδελφοὺς τοῦ κληρονομούμενου ἢ δωρητοῦ αἰτία θανάτου.

§ 2. Ἡ ἔκπτωση τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀφορολόγητου ποσοῦ χωρεῖ διὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις θανάτου τοῦ κληρονομούμενου ἢ δωρητοῦ αἰτία θανάτου :

α) συνεπείᾳ θανάτου προξενηθέντος ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ κατέχοντος τὴν χώραν ἐχθροῦ,

β) συνεπείᾳ θανάτου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπελθόντος ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγώνος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀποδιδώσας ἦτο Ἕλλην ὑπήκοος ἢ ὑπήκοος συμμάχου ἢ οὐδετέρου Κράτους,

γ) συνεπείᾳ θανάτου ἐπελθόντος κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατοχῆς τῆς χώρας ὡς καὶ μετ' αὐτήν, ἐκ πράξεως τῶν ἀντεθνικῶς δρώντων ἢ δρασαντων καὶ

δ) συνεπείᾳ θανάτου ἐπελθόντος ἐνεκα κακώσεων (τραυματῶν, κακουχιῶν κλπ.) προξενηθεισῶν ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγούμεναις ἐδαφίοις, α' ἔως γ' λόγων, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐκ κακώσεων θάνατος αὐτοῦ προῦλθεν ἐξ εὐθέως κατὰ τοῦ θ. νόμου στραφείσης ἢ ἐκδηλωθείσης ἐνεργείας καὶ ἐπῆλθεν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔλαβον χώραν αἱ κακώσεις αὗται. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐπερχομένων ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοῦ θανάτου ἐκ κακώσεων, ἐφ' ὅσον ὁμοῦς αἱ κακώσεις ἔλαβον χώραν πρὸ τῆς ἰσχύος του καὶ ὁ θάνατος ἦθελεν ἐπέλθῃ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν προῦξενήθησαν αἱ κακώσεις αὗται.

§ 3. Συντερουμένης τινὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ἐκπίπτει ὡς ἀφορολόγητον ἐκ τῆς μερίδος ἐκάστου τῶν ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγων καὶ ἀδελφῶν τὸ κατωτέρω ὁριζώμενον, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας, ποσόν :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ἐκπίπτουνται δραχ. 1.000.000 ἐκ τῆς μερίδος τῶν ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγων καὶ δραχ. 250.000 ἐκ τῆς μερίδος τῶν ἀδελφῶν.

β) Ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὴν

περίοδον από 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι τέλους Μαρτίου 1945 τ' ανωτέρω ποσά διπλασιάζονται.

γ) 'Εφ' όσον ό χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την περίοδον από 1 'Απριλίου 1945 μέχρι τέλους Αυγούστου 1945 τά έν τώ ανωτέρω έδαφίω α' ποσά πενταπλασιάζονται.

δ) 'Εφ' όσον ό χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις τον μήνα Σεπτέμβριον 1945 τά ποσά ταύτα έπταπλασιάζονται.

ε) 'Εφ' όσον ό χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις τον μήνα 'Οκτώβριον 1945 δεκαπλασιάζονται.

στ) 'Εφ' όσον ό χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την από 1 Νοεμβρίου 1945 μέχρι και της 20 Δεκεμβρίου 1945 περίοδον, δεκαπενταπλασιάζονται.

και ζ) 'Εφ' όσον ό χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την μετά την 20 Δεκεμβρίου 1945 περίοδον, είκοσάπλασιάζονται.

Τ' ανωτέρω έν έδαφίοις β' έως ζ' πολλαπλασία αύξάνονται εις τό διπλάσιον αύτών έφ' όσον πρόκειται περί κληρονομιών ή κληροδοσιών ή αίτια θανάτου δωρεών προσώπων ανήκόντων εις τας τάξεις του στρατού (ξηράς, άέρος, θαλάσσης) ή της Χωροφυλακής ή της 'Αστυνομίας και όν ό θάνατος επήλθεν εκ τινος των ανωτέρω έν έδαφίοις γ' και δ' της παραγράφου 2 περιστατικών.

§ 4. Τά κατά τας ως άνω διατάξεις εκπιπόμενα ως άφορολόγητα ποσά, προκειμένου μόν περί υποθέσεων ύποκειμένων εις φορολογίαν από 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι και της 10 Νοεμβρίου 1944 εκπίπτουνται εκ της εις ύγεις δραχμής αξίας της κληρονομικής μερίδος ή κληροδοσίας ή μερίδος εκ δωρεάς αίτια θανάτου, προκειμένου δέ περί υποθέσεων ύποκειμένων εις φορολογίαν από της 11 Νοεμβρίου 1944 και έντευθεν, ή έκπτωσις ενεργείται εκ της κατά την χρόνον της φορολογίας εκτιμώμενης αξίας της κληρονομικής μερίδος ή κληροδοσίας ή δωρεάς αίτια θανάτου.

§ 5. Τά κατά την παραγρ. 2 περιστατικά δέον ν' αποδεικνύονται διά πιστοποιητικού της άρμοδίας στρατιωτικής ή αστυνομικής αρχής.

§ 6. 'Εν περιπτώσει αδυναμίας αποδείξεως των περιστατικών τούτων διά των έν τη προηγούμενη παραγράφω πιστοποιητικών και έν πάση περιπτώσει διά τους εκ πράξεων των άντεθνικώς δρώντων ή δρασάντων επελθόντας θανάτους, ως και διά τους εκ κακώσεων έν οίωδήποτε από 1 Σεπτεμβρίου 1941 και έντευθεν χρόνω θανάτους, ίστω και άν αποδεικνύονται τά περιστατικά αύτών διά των ως άνω πιστοποιητικών, αποφαινεται κατ' αποκλειστικήν άρμοδιότητα ή 'Επιτροπή του άρθρου 8 του νόμου 5420) 1932 επί τη αίτησει του φορολογούμενου. 'Η επιτροπή αύτη εκτιμώσα τά προσάγόμενα στοιχεία κρίνει κατά ποσότησιν.

§ 7. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί υποθέσεων α' άς έχει βεβαιωθή και όφείλεται ό φόρος ή έχει καταβληθή ούτος από 11 Νοεμβρίου 1944 και έντευθεν. Είς τας περιπτώσεις ταύτας ενεργείται έκπτωσις του επί πλέον βεβαιωθέντος ή επιστροφή του επί πλέον καταβληθέντος φόρου, επί τη αίτησει του φορολογούμενου υποβαλλομένη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948, προκειμένου δέ περί περιπτώσεων περί όν διά την έκτίωσιν του άφορολόγητου ποσού απαιτείται ως άνω απόφασις της 'Επιτροπής του άρθρου 8 του νόμου 5420) 1932, ή μόν έκπτωσις του φόρου ενεργείται οικουθεν υπό του Οίκου. 'Εφόρου βάσει της απόφασεως αυτής, ή δέ περί επιστροφής του φόρου αίτησις υποβάλλεται έντός εξαμήνου από της κοινοποιήσεως εις τον φορολογούμενον της απόφασεως ταύτης.

'Επί των αύτών περιπτώσεων καθ' άς απαιτείται απόφασις της ανωτέρω 'Επιτροπής, εάν βάσει δηλώσεως ή οίουδήποτε άλλου τίτλου έξεπείσθη μέχρι τούδε ως άφορολόγητον τό κατά τας παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 13 του νόμου 323) 1945 ποσόν, ή προς την 'Επιτροπήν ταύτην αίτησις περί έκπτώσεως του άφορολόγητου ποσού, υποβάλλεται υπό του Οικονομικού 'Εφόρου, βάσει δέ της απόφασεως της 'Επιτροπής, εάν ήθελε κριθή μη συντρέχουσα σχετική αίτια έκπτώσεως, ό επί πλέον έφευγόμενος φόρος βεβαιούται οικουθεν άνευ της κατά τό άρθρον 54 του νόμου 1641 προσαυξήσεως.

*Άρθρον 13.

§ 1. Φορολογούμενοι εις ούς από 1 Σεπτεμβρίου 1941 και έντευθεν μεταβιβάσθησαν κατά κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δω-

ρεάν ή προίκα περιουσιακά στοιχεία, άτινα μετά την τοιαύτην μεταβίβασιν υπέστησαν αποδεδειγμένως όλικήν ή μερικήν ζημίαν υπό των δυνάμεων του κατέχοντος την χώραν έχθρου ή εκ πολεμικής ενεργείας κατά την διάρκεια της έμπολέμου περιουσις ή εκ λογών αναγομένων εις τας έν άρθρω 12 όριζόμενας αίτίας, δικαιούνται μειώσεως του ένεργητικού, αναλόγου προς την ζημίαν, ήν τά περιουσιακά ταύτα στοιχεία υπέστησαν.

2. Της αύτης μειώσεως δικαιούνται και φορολογούμενοι, οίτινες υπέστησαν ζημίας επί των, περί όν ή προηγούμενη παράγραφος, περιουσιακών στοιχείων εκ πράξεων των άντεθνικώς δρώντων ή δρασάντων.

§ 3. Διά την κατά τ' ανωτέρω μείωσιν δικαιούνται οί φορολογούμενοι έν τη δηλώσει των και ό Οίκον. 'Εφόρος ύποχρεούται κατά την ενεργείαν του έλέγχου του, νά καθορίσωσι την αξίαν των ύποστάντων ζημίαν περιουσιακών στοιχείων βάσει της καταστάσεως αύτών ως εμφανίζεται μετά την επελθούσαν εις έκαστον τούτων ζημίαν.

§ 4. Προκειμένου περί περιουσιακών στοιχείων, άτινα υπέστησαν ζημίαν εκ των έν παραγρ. 2 του παρόντος άρθρου λόγων αποφαινεται διά την καιά τ' ανωτέρω μείωσιν του ενεργητικού, κατ' αποκλειστικήν άρμοδιότητα, ή 'Επιτροπή του άρθρου 8 του νόμου 5420) 1932 επί τη αίτησει του φορολογούμενου, εφαρμόζόμενων κατά τά λοιπά ως προς την διαδικασίαν, ως προς τά κριτήρια διά την έκδοσιν της απόφασεως αύτης και ως προς τ' αποτελέσματα της απόφασεως ταύτης, των διατάξεων των παραγράφων 6 και 7 του προηγούμενου άρθρου 12.

§ 5. 'Επί υποθέσεων δι' άς έχουσιν έγχειρισθή δηλώσεις ή έχουσι συνταχθή συμβόλαια δωρεάς ή προικς μέ αξίαν των ύποστάντων ζημίαν περιουσιακών αντικειμένων μεγαλύτεραν της κατά τ' ανωτέρω όριζομένης, δικαιούνται οί φορολογούμενοι νά υποβάλωσι τροποποιητικήν δήλωσιν. 'Η τροποποιητική αύτη δήλωσις υποβάλλεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948 βάσει δέ ταύτης ενεργείται έκπτωσις του επί πλέον βεβαιωθέντος φόρου ή επιστροφή του επί πλέον από 11 Νοεμβρίου 1944 και έντευθεν καταβληθέντος, εκτός των περιπτώσεων καθ' άς ως ανωτέρω απαιτείται απόφασις της 'Επιτροπής του άρθρου 8 του Νόμου 5420) 1932, όποτε ή τροποποιητική δήλωσις υποβάλλεται έντός εξαμήνου από της κοινοποιήσεως εις τον φορολογούμενον της απόφασεως ταύτης. Αί τροποποιητικαί αύται δηλώσεις ύπόκεινται κατά τά λοιπά εις τον έλεγchon του Οίκου. 'Εφόρου διά την επαλήθευσιν της δηλωθησομένης αξίας των ύποστάντων ζημίαν περιουσιακών στοιχείων, ή δέ προθεσμία διά την παραγραφήν του φορολογικού δικαιώματος του Δημοσίου επί των περί όν αί τροποποιητικαί δηλώσεις αύται περιουσιακών στοιχείων, άρχονται από της έγχειρίσεως των δηλώσεων τούτων.

§ 6. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται εάν και έφ' όσον διά τά ύποστάντα όλικήν ή μερικήν ζημίαν περιουσιακά στοιχεία δέν υφίσταται δικαίωμα άποζημιώσεως. Είς περίπτωσιν καθ' ήν εκ της ζημίας έδημιουργήθη δικαίωμα άποζημιώσεως, λαμβάνεται ύπ' όψει διά τον καθορισμόν του φορολογητέου ποσού ή αξία του μετά την ζημίαν ύπολειπθέντος μέρους του περιουσιακού αντικειμένου σύν, τώ ποσώ της άποζημιώσεως.

§ 7. 'Εφ' όσον εις την κληρονομικήν περιουσίαν περιλαμβανονται άκίνητα καταστραφέντα έντελώς ή κατά ποσοστόν ανώτερον του 75 ο)ο εκ πράξεως του έχθρου ή των άντεθνικώς δρώντων ή δρασάντων, ό εις τά άκίνητα ταύτα αναλογών φόρος περιορίζεται εις τό ήμισυ, προκειμένου περί κληρονομιών επαχθαισών πρό της ισχύος του παρόντος ή έντός τριετίας από ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

*Άρθρον 14.

§ 1. Διά τον ύπολογισμόν του φόρου επί υποθέσεων κληρονομιών, δωρεών και προικών ύποκειμένων εις φορολογίαν από της 26 'Ιανουαρίου 1946 μέχρι της ισχύος του παρόντος, εφαρμόζονται αί διατάξεις του νόμου 1641 ως αύται τροποποιούνται και συμπληρούνται διά του παρόντος Ν. Διατάγματος, ό δέ βάσει τούτων προκύπτων φόρος βεβαιούται και καταβάλλεται ηύξημένος κατά 30 ο)ο.

§ 2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαιώσις καὶ καταβολὴ προσηχθέντων τοῦ φόρου, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὑποθέσεων, μόνον ὡς πρὸς τὸν φόρον τὸν ἀναλογούντα εἰς περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ καὶ ὑποκείμενα κατὰ τὰς ἰσχυρῶσας διατάξεις εἰς φόρον ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελούμενα ὅμως ἀπὸ ξένους τίτλους (χρεώγραφα ξένου κράτους, μετοχές ξένων ἐταιρειῶν κλπ.) ἢ, ἀπὸ ξένων συνάλλαγμα εἰς χαρτονόμισμα ἢ εἰς ἐπιταγήν ἢ εἰς ἀπατήσεις.

Ἄρθρον 15.

§ 1. Ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, ἡ φορολογητέα περιουσία ἀποτιμάται εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξίαν αὐτῆς εἰς δραχμάς. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀξίας ἀφαιρεῖται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ τυχὸν ἀφορολόγητον ποσόν, ὅπου συνετρίχει προβλεπομένη ἐκ τοῦ νόμου περίπτωσις καὶ τὸ ὑπόλοιπον μετατρέπεται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βασικοῦ φόρου εἰς δραχμάς τῆς προπολεμικῆς ἀνταλλακτικῆς δυνάμεως αὐτῶν, διαιρούμενον διὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν χρόνον τῆς φορολογίας συντελεστοῦ ἀναγωγῆς.

§ 2. Οἱ διὰ τὴν τοιαύτην μετατροπὴν τῆς φορολογητέας περιουσίας συντελεσται ἀναγωγῆς, ὀρίζονται κατὰ χρόνον φορολογίας ὡς κατωτέρω :

Ἀπὸ 11 Νοεμβρίου μέχρι τέλους Ν)βρίου 1944	συντ.	2
διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1944	»	3
» » » Ἰανουάριον 1945	»	4
» » » Φεβρουάριον 1945	»	4.5
» » » Μάρτιον 1945	α' δεκαήμερον	4.5
β' »	»	5
γ' »	»	6
» » » Ἀπρίλιον 1945	α' »	7
β' »	»	8
γ' »	»	10
» » » Μάιον 1945	α' »	12.5
β' »	»	15
γ' »	»	19.5
διὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1945	α' δεκαήμερον συντ.	15.5
β' »	»	12
γ' »	»	12.5
» » » Ἰούλιον 1945	α' »	12
β' »	»	12.5
γ' »	»	14
» » » Αὐγουστον 1945	α' »	16.5
β' »	»	16.5
γ' »	»	19
» » » Σεπτέμβριον 1945	α' »	22
β' »	»	22.5
γ' »	»	30.5
» » » Ὀκτώβριον 1945	α' »	35.5
β' »	»	37.5
γ' »	»	40.5
» » » Νοέμβριον 1945	α' »	43
β' »	»	57.5
γ' »	»	62
» » » Δεκέμβριον 1945	α' »	69.5
β' »	»	94
γ' »	»	152.5
» » » Ἰανουάριον 1946	α' »	170
β' »	»	140
γ' »	»	130

§ 3. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων προκύπτοντος διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βασικοῦ φόρου ποσού, ὁ φόρος ὑπολογίζεται βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν τοῦ φόρου ὀφειλὴν.

§ 4. Ἡ βασικὴ αὕτη ὀφειλὴ δεδαιούται ἐφεξῆς καὶ καταβάλλεται εἰς πολλαπλάσιον τοῦ βασικοῦ φόρου ἐπὶ συντελεστήν 130.

§ 5. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς παραγράφου 1 ὁ βάσει οἰοῦ-

δήποτε τίτλου βεβαιωθείς ἢ καταβληθείς φόρος ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκκαθάρισιν.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην τὰ καταβληθέντα ποσὰ τοῦ φόρου μετατρέπονται εἰς ἀντιστοιχοῦντας δραχμάς τῆς βασικῆς ὀφειλῆς. Πρὸς τοῦτο προκειμένου μὲν περὶ φόρων πληρωθέντων μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, τὸ καταβληθὲν ποσὸν διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 2 συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου τῆς πληρωμῆς δεκαήμερου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς ἀναγωγῆς τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς εἴνε μικρότερος ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος, προκειμένου δὲ περὶ φόρων πληρωθέντων ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐντεύθεν, τὸ καταβληθὲν ποσὸν διαιρεῖται διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς 130.

Τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης μετατροπῆς προκύπτει ὡς καταβληθὲν ποσόν, συγκρίνεται πρὸς τὸ κατὰ τὴν παρ. 3 ἀναλογεῖν ποσόν τοῦ βασικοῦ φόρου. Ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης ἐὰν μὲν προκύπτῃ συμπληρωματικὴ ὀφειλὴ βασικοῦ φόρου, αὕτη βεβαιώται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 4, ἐὰν δὲ προκύπτῃ ἐπὶ πλεόν καταβολὴ βασικοῦ φόρου, ἡ ἐπὶ πλεόν διαφορά αὐτοῦ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον.

§ 6. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου προκύπτοντος βασικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 1 ὑποθέσεων, προκειμένου ἐφεξῆς βάσει τῆς ὡς ἄνω ἐκκαθάρισεως ἢ βάσει οἰοῦδήποτε τίτλου νὰ χωρήσῃ βεβαίωσις αὐτοῦ ἢ πληρωμὴ βεβαιωθέντος ποσού, ἐκπίπτειται μὴ ὑποκείμενοι εἰς βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν ἀθροιστικῶς διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἐφεξῆς βεβαίωσιν ἢ εἰσπραξὶν, ποσὸν κυρίου βασικοῦ φόρου ἐκ δραχμῶν 20.000 δι' ἑκάστην κληρονόμον ἢ κληροδόχον, ἢ δι' ἑκάστην δωρεῶν ἢ προίκαν.

§ 7. Ὅπου βάσει τῆς ὡς ἄνω ἐκκαθάρισεως ἢ βάσει οἰοῦδήποτε ἄλλης νομίμου αἰτίας ἤθελε προκύψῃ δι' ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς ἀνωτέρω παραγρ. 1 καταβληθὲν βασικὸς φόρος ἐπὶ πλεόν τοῦ ὀφειλομένου, οὗτος ἐπιστρέφεται κατὰ πολλαπλάσιον τοῦ ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος βασικοῦ ποσού αὐτοῦ ἐπὶ συντελεστήν ἑκατὸν τριάκοντα (130).

§ 8. Ὁ Οἶκος. Ἐφόρος πρὸς τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παρ. 5 οἰκοθεν βεβαίωσης τοῦ τυχόν προκύπτοντος ὡς συμπληρωματικῶς καταβλητέου ποσού, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν τοιαύτην συμπληρωματικὴν ὀφειλὴν εἰς τὸν φορολογούμενον ὅστις δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰσδοποιήσεως τὴν εἰς δόσεις πληρωμὴν τοῦ φόρου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 8—10 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

§ 9. Φορολογούμενοι δι' οὓς ἐκ τῆς κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἐκκαθάρισεως προκύπτει συμπληρωματικὴ ὀφειλὴ φόρου ἐπὶ ἀξιών τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καθορισθεῖσων βάσει δηλώσεων, ἢ βάσει πράξεων ὀριστικοποιηθεισῶν ἄνευ ἀσκήσεως προσφυγῆς, δικαιούνται ὡς πρὸς μὲν τὰς βάσει δηλώσεων ὀριστικοποιηθείσας ἀξίας νὰ υποβάλωσι τροποποιητικὰς δηλώσεις ὑποκαθιστώσας ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἀποτελέσαντα τίτλον διὰ τὸν φόρον δηλώσιν, ὡς πρὸς δὲ τὰς βάσει ὀριστικῶν πράξεων ἀξίας ν' ἀσκήσωσι προσφυγὰς κατὰ τῶν πράξεων.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω τροποποιητικὴ δηλώσις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἢ ἡ προσφυγὴ ν' ἀσκηθῇ ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 8 μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν φορολογούμενον γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου τῆς συμπληρωματικῆς ὀφειλῆς, παρατείνεται δ' ἡ προθεσμία αὕτη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948 ἐὰν ἔχει λήξει ἢ λήγει πρὸς τῆς χρονολογίας ταύτης.

Ἄρθρον 16.

§ 1. Ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς εἰς ὑγίεις δραχμάς ἀξίας τῆς φορολογητέας περιουσίας, βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ὀφειλὴν εἰς ὑγίεις δραχμάς.

Ἡ ἐξόφλησις τῆς βασικῆς ταύτης ὀφειλῆς, διὰ τὰς πληρωμὰς τὰς γενομένας ἀπὸ 11(11)44 καὶ ἐντεύθεν ἡ γέννησιν ἐφεξῆς, ὀρίζεται εἰς πολλαπλάσιον αὐτῆς ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος Ν. Α. συντελεστὴν ἀναγωγῆς

τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν § § 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15.

§ 2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 διὰ τὸν κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ υπολογισμὸν τοῦ φόρου, ὡς ἀξία εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς τῶν καθ' ἑκάστα περιουσιακῶν στοιχείων λογίζεται ἡ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 τοιαύτη, πλὴν τῶν ἀκινήτων, δι' αὐτὰ λαμβάνεται τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας ταύτης. Ἐξαιρητικῶς προκειμένου περὶ χρηματικῶν εἰς δραχμὰς ποσῶν ἢ ἀπαιτήσεων εἰς δραχμὰς, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἢ τὸ παθητικὸν, ὡς ἀξία τούτων εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς λαμβάνεται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ εἰς δραχμὰς ποσού αὐτῶν, διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοῦ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπίσης ἐὰν πρόκειται περὶ ὁμολογιῶν, μετοχῶν, δημοσίων χρεωγράφων, καὶ ἄλλων τοιαύτης φύσεως κινητῶν ἀξιών, ὡς ἀξία τούτων εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς, ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 τιμῆς τῶν λαμβάνεται ἡ τοιαύτη τῆς 30 Ἰουνίου 1945 διαιρουμένη διὰ τοῦ διπλασίου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ γ' δεκαημέρου Ἰουνίου 1945. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1945 τιμῆς τῶν εἰρηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὡς ὄνω τίτλων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ γ' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

§ 3. Ὅπου ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς συμπληρωματικὸς φόρος προκύ-

πτει ἐπὶ ἀξιών, τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καθορισθεῖσάν ἐκείσε δηλώσεων ἢ πράξεων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐκφύρων ἢ ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων δύναται α') ὡς πρὸς μὲν τὰς δηλώσεις νὰ ὑπεβληθῇ τροποποιητικὴ δήλωσις, ὑποκαθιστῶσα ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἀρχικὴν δήλωσιν β') ὡς πρὸς τὰς ὁριστικοποιηθείσας πράξεις ν' ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 Ἐπιτροπῆς πρὸς μεταρρυθμίσεις τῆς πράξεως καὶ γ') ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἢ ἀναθεωρήσις τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτην φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω τροποποιητικὴ δήλωσις, ἢ προσφυγὴ ἢ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ὑποβάλλονται ἐντὸς τῆς ἐν παραγράφῳ 9 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 15 ἐριζομένης προθεσμίας.

§ 4. Βάσει τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 τροποποιητικῶν δηλώσεων ἢ ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἢ αἴτησις ἀναθεωρήσεως, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου δι' ἐκπτώσεων τοῦ τυχόν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος, ἢ δι' ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεύθεν ἐπὶ πλέον τυχόν καταβληθέντος.

Ἄρθρον 17.

§ 1. Οἱ συντελεσταὶ ἀναγωγῆς διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 16 μετατροπὴν τῶν εἰς δραχμὰς χρηματικῶν ποσῶν ἢ ἀπαιτήσεων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ παθητικοῦ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ὁρίζονται κατὰ χρόνον φορολογίας ὡς κατωτέρω:

Συντελεσταὶ ἀναγωγῆς		1941	1942	1943	1944
Ἰανουάριος	α' δεκαήμερον			140	2.440
	β' »		23	150	3.150
	γ' »			140	3.340
Φεβρουάριος	α' δεκαήμερον			135	4.140
	β' »		28	130	5.470
	γ' »			140	6.690
Μάρτιος	α' δεκαήμερον			160	10.200
	β' »		34	175	14.200
	γ' »			150	20.600
Ἀπρίλιος	α' δεκαήμερον			153	30.500
	β' »		49	180	32.200
	γ' »			185	38.900
Μάιος	α' δεκαήμερον			216	65.000
	β' »		57	237	112.500
	γ' »			266	125.800
Ἰούνιος	α' δεκαήμερον			266	105.200
	β' »		78	290	123.700
	γ' »			386	147.100
Ἰούλιος	α' δεκαήμερον			394	230.000
	β' »		118	323	372.700
	γ' »			250	478.500
Αὐγούστος	α' δεκαήμερον			286	795.000
	β' »		190	367	1.670.000
	γ' »			425	4.360.000
Σεπτέμβριος	α' δεκαήμερον			397	3.500.000
	β' »	13	215	407	11.500.000
	γ' »			479	36.500.000
Οκτώβριος	α' δεκαήμερον			230	138.000.000
	β' »	21	320	798	1.000.000.000
	γ' »		480	827	4.000.000.000
Νοέμβριος	α' δεκαήμερον	28	385	1070	40.000.000.000
	β' »		250	1690	
	γ' »		180	1100	
Δεκέμβριος	α' δεκαήμερον	21	176	1310	
	β' »		140	1490	
	γ' »		125	1850	

§ 2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφον συντελεστώσι αναγωγής εφαρμόζονται επί τε των ἐγγειοκτησιμίων ἢ ἐγγειοζυμίων δηλώσεων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν γένει ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ὑποθέσεων.

§ 3. Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συντελεστώσι τούτων προκύπτουσα διὰ τὸ παθητικὸν διαφορὰ ἐπὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἐχουσὶν ἐγγειοκτησθῆ δηλώσεις, ἢ ἐκδοθῇ πράξεις τῶν Οἰκ. Ἐφόρων, ἢ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, θεωρεῖται λογιστικὸν λάθος καὶ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν τοιούτων λαθῶν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1935 ἀναγκ. νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1641)1919 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν», λογιζομένης τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 τριετίας ἀπὸ τῆς ὀριστικοποιήσεως τῆς πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρων ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἀρχομένης διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 18.

§ 1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ὁ ἐπὶ τούτων καταβληθεὶς κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς πληθωρικὰς δραχμὰς φόρος μετατρέπεται εἰς ὑγιεῖς τοιαύτας, διαιρουμένου τοῦ εἰς πληθωρικὰς δραχμὰς καταβληθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν χρόνον πληρωμῆς. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ πληρωμῶν γενομένων μέχρι τέλους Ἰουλίου 1944 λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸ ἀμέσως προηγούμενον τῆς πληρωμῆς δεκαήμερον, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς εἶναι μικρότερος ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος.

Ἐὰν ὁ φόρος κατεβλήθῃ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν ἐφαρμόζονται διὰ τὴν μετατροπὴν οἱ ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς γενομένης πληρωμῆς συντελεστώσι ἀναγωγῆς τοῦ ἄρθρου 15.

§ 2. Τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης μετατροπῆς προκύπτον εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ποσὸν τοῦ καταβληθέντος φόρου ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ἀναλογούντος κατ' ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν συντελεστώσι τοῦ νόμου 350)1943 φόρου καὶ τὸ ὑπόλοιπον βεβαιούται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγρ. 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 15 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20, τὴν ἀφορῶσαν τὸ μὴ βεβαιωτέον ποσὸν τῶν 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν.

§ 3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναπροσαρμογῆς οἱ φόροι οἱ καταβληθέντες εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους διὰ τοῦ εἰς τὰς νήσους ταύτας κυκλοφορούντος, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κατοχῆν των ἰδίῳ νομίσματος (Ἰονίαν δραχμὴν), λογιζομένου τοῦ διὰ τοιοῦτου νομίσματος καταβληθέντος φόρου ὡς ἀντισπρωπύοντος ὑγιεῖς δραχμὰς καὶ τῆς εἰς τοιοῦτον νόμισμα κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἐκτιμηθείσης διὰ τὴν φορολογίαν ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν κατεβλήθη διὰ τοιοῦτου νομίσματος ὁ φόρος, ὡς παριστώσης ἀξίαν εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς.

§ 4. Μεταβιβάσεις κατὰ δωρεὰν ἢ προίκα γινόμεναι εἰς βραχυτάτην ἀποκομιμένης περιουσίας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπὸ τοῦ ἔχρου κατοχῆς τῶν περιφερειῶν τούτων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου δωρεῆς ἢ προίκας.

Ἐπὶ τοιούτων μεταβιβάσεων γενομένων εἰς τὰς αὐτὰς περιφερείας μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἔχρου καὶ πρὸ τῆς ἐπανεγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ὡς φορολογητέα ἀξία τῶν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μεταβιβασθέντων περιουσιακῶν ἀντικειμένων, λαμβάνεται ἡ εἰς δραχμὰς ἀξία αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ὁ χρόνος δ' οὗτος λογίζεται καὶ ὡς χρόνος φορολογίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὅσῳ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ 1641 νόμου δὲν προβλέπεται ἀναβολὴ τῆς φορολογίας αὐτῶν διὰ μεταγενέστερον χρόνον.

Βάσει τῆς ὡς ἄνω ἀξίας ὁ φόρος ὑπολογίζεται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοῦ ὑποχρεομένου τῶν φορολογουμένων εἰς ἐγγειοκτισθῆ λώσεως μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὑποθέσεων τὸ μὴ καταβληθὲν τυχὼν τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτιμωμένης ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀναγκ. νόμου 138)45 «περὶ τελῶν χαρτοσήμου», παρατεινόμενη τῆς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ προθεσμίας, διὰ τὰς ὡς ἄνω ὑποθέσεις, μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948.

§ 5. Ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 16, ὧν ἡ φορολογία ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10)11)44 χρονικὴν περίοδον, ἐὰν μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων περιλαμβανῶνται καὶ ἀκίνητα ἅτινα ἐπωλήθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ὁ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων προκύπτων ἐκ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νέας ἐκκαθαρίσεως, τυχὼν συμπληρωματικῶς εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς φόρος δὲν ὑπόκειται εἰς βεβαίωσιν καὶ πληρωμὴν. Τὸ ποσὸν τοῦ συμπληρωματικοῦ τούτου φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀνάλογον ἐκπτώσιν τοῦ ἀμελουμένου πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν ποσοῦ τῶν 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 19.

§ 1. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 16 ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπὶ τούτων ἀναλογῶν φόρος ὀφείλετο κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944 ἐὰν εἰς τὰ περιουσιακὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεργητικοῦ περιλαμβανῶνται καὶ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 18)1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως», ταῦτα δύναται ἐπὶ τῇ κρίσει τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς φορολογίας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκοντο ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ καθ' ὃ μέρος δὲν ἐκαλύπτετο ἡ ἀξία τούτων ἐκ παρομοίων περιουσιακῶν στοιχείων περιλαμβανομένων εἰς τὸ παθητικὸν τῆς φορολογητέας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προίκας καὶ ὀφισταμένων ὡς χρεῶν κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐξαίρεσεως τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων ἀπὸ τῆς φορολογίας ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου διαγραφωμένην διαδικασίαν, ἡ δὲ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ φορολογουμένου παρατείνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948.

§ 2. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἠθελεν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον περιουσιακῶν στοιχείων, ἐνεργείται βάσει ταύτης νέα ἐκκαθαρίσις τοῦ φόρου πρὸς ἐκπτώσιν τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος, ἢ πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν.

§ 3. Ἐπιστροφή φόρου προκύπτοντος τυχὼν ὡς ἐπὶ πλέον καταβληθέντος μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ἀποκλείεται.

Ἐξαιρετικῶς δύναται τὸ ἐπὶ πλέον ἐξ οἰοῦν ὅποτε λόγῳ καταβληθὲν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ποσὸν φόρου, ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 18 μετατροπῇ τοῦ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς, νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 16 βασικῆς ὀφειλῆς τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου καὶ διὰ τὴν αὐτὴν κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προίκα, ἐφ' ὅσον ἡ βασικὴ αὐτὴ ὀφειλὴ ἀπορρέει, εἴτε ἐξ ὀφειλομένων κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944 ὁσέων, εἴτε ἐκ προκυπτουσῶν βάσει τοῦ ἐλέγχου διαφορῶν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς φορολογητέας περιουσίας.

Ἄρθρον 20.

§ 1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὀριζομένων εἰς τὰ ἄρθρα 16—19 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοῦ ἐὰν δι' ὑποθέσεις ὑποκειμένους εἰς

φορολογίαν από 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι και της 10 Νοεμβρίου 1944 το κατ' εφαρμογήν των διατάξεων τούτων προκύπτει εκ του εν αυτάς υπολογισμού του φόρου ή της νέας εκκαθαρίσεως αυτού, ή εκ του εν γένει ελέγχου των δηλώσεων ή των συμβολαίων, ως οφειλόμενον υπόλοιπον εσ. σικής εις υγιείς δραχμάς οφειλής, δὲν υπερβαίνει ἀθροιστικῶς διὰ πάσας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὰς 150.000 υγιείς δραχμάς δι' ἑκάστον κληρονόμον ή κληροδόχον ή δι' ἑκάστην ὠρεάν ή προϊκα, ἀμελείται ή βεβαίωσις και εἰσπραξις αὐτοῦ, ἐπὶ ποσῷ δὲ κυρίου φόρου και τελῶν υπερβαίνοντος τὰς ὡς ἄνω 150.000 υγιῶν δραχμῶν, ἐκπίπτει μὴ υποκείμενον εἰς βεβαίωσιν και εἰσπραξιν ποσὸν 150.000 υγιῶν δραχμῶν δι' ἑκάστον κληρονόμον ή κληροδόχον, ή δι' ἑκάστην ὠρεάν ή προϊκα.

§ 2. Ἐπιστροφή φόρου καταβληθέντος μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποκλείεται διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ καταβληθὲν ποσὸν αὐτοῦ ἦτο κατώτερον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ποσοῦ, οὕτως ἀμελείται ή βεβαίωσις και εἰσπραξις.

§ 3. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων τῶν υποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι και τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, φόροι βεβαιωθέντες και οφειλόμενοι κατὰ τὴν ἐνασχίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν υπερβαίνουναι κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ κυρίου φόρου και τελῶν τὰς 150.000 υγιεῖς δραχμάς ἐκπίπτουναι οἰκοθεν. Οἰκοθεν ἐπίσης ἐκπίπτει ἐπὶ βεβαιωθέντων τοιούτων φόρων, υπερβαίνοντων τὰς 150.000 υγιεῖς δραχμάς, τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 150.000 υγιῶν δραχμῶν ἐκ τοῦ κυρίου φόρου ή τελῶν, μειονύμενον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναλόγως και οἰκοθεν ὡσαύτως ἐκπεστέων και τῶν τυχόν συμβεβαιωθέντων προσθέτων δ' ἀνακριθείας ή παραλείψεις κλπ. ὡς και τῶν προσαυξήσεων ὑπὲρ τριῶν.

§ 4. Διὰ τὸ οφειλόμενον συμπληρωματικῶς ἄνω τῶν 150.000 υγιῶν δραχμῶν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐκκαθαρίσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν υποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι και τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ὡς και διὰ τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 15 ἀναπροσαρμογῆς τῶν καταβληθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος φόρων, ἐπὶ ὑποθέσεων υποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι και τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, δὲν ἔχει ἐφαρμογήν ή διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Νόμου 1641 ὡς πρὸς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελευταίους ἐκ συμβάσεως κατόχους.

Ἄρθρον 21.

§ 1. Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, ὠρεῶν και προικῶν, υποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι και τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 ἐφ' ὅσον περιουσιακὰ αὐτῶν στοιχεῖα, ἐκ τῶν υποκειμένων κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις εἰς φόρον ἐν Ἑλλάδι, κείνται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ή κείνται ἐν Ἑλλάδι ἀποτελοῦνται ὅμως ἀπὸ τίτλους παραστατικῶς ἀξίων εἰς ξένον νόμισμα (χρεώγραφα ξένου κράτους, μετοχὰς ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν κλπ.), ὁ ἐπὶ τούτων φόρος ὑπολογίζεται κατ' ἐξαιρέσιν τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 15—19 ὀριζομένων ὡς ἀκολουθεῖ:

α) ἐὰν ή τοιαύτη περιουσία παρίσταται εἰς νόμισμα τῆς Αἰγύπτου, Ἀγγλίας ή Ἀμερικής, ή ἀξία αὐτῆς μετατρέπεται εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 μέσῃ ἐν Ἑλλάδι τιμῇ τοῦ νομίσματος τῶν χωρῶν τούτων.

β) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ή ἀξία τῆς περιουσίας εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ παρίσταται, μετατρέπεται εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας μέσῃ ἐν Ἑλλάδι τιμῇ τοῦ ξένου τούτου νομίσματος, τὸ οὕτω δὲ προκύπτον ποσὸν μετατρέπεται εἰς λίρας Ἀγγλίας (χαρτίνας) διαιρούμενον διὰ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς φορολογίας μέσης ἐν Ἑλλάδι τιμῆς τῆς ἀγγλικῆς λίρας και τὸ πηλίκον πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 500.

§ 2. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου προκύπτοντος ποσοῦ ὑπολογίζεται ὁ φόρος μετὰ

ἰσχύοντας κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας φορολογικοῦ συντελεστὰς και τὸ προκύπτον ποσὸν αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν οφειλήν.

§ 3. Ἡ βασικὴ αὕτη οφειλὴ βεβαιούται ἐφεξῆς και καταβάλλεται εἰς πολλαπλάσιον τοῦ φόρου ἐπὶ συντελεστὴν 40.

§ 4. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων τῆς παρ. 1 ὁ βάσει οἶου δῆποτε τίτλου βεβαιωθείς ή καταβληθείς φόρος ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκκαθάρισιν. Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην τὰ καταβληθέντα ποσὰ τοῦ φόρου μετατρέπονται εἰς ἀντιστοίχους δραχμάς τῆς βασικῆς οφειλῆς, διαιρούμενα διὰ τῶν κατωτέρω συντελεστῶν ἀναγωγῆς, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς γενομένης πληρωμῆς:

α) διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς ἐν και εἰκοσιν ἑκατοστὰ (1.20) προκειμένου περὶ φόρου πληρωθέντος μέχρι και τῆς 4 Ἰουνίου 1945.

β) διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τέσσαρα (4) προκειμένου περὶ φόρου πληρωθέντος ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1945 μέχρι και τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 και

γ) διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τεσσαράκοντα (40) προκειμένου περὶ φόρου πληρωθέντος ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1946 και ἔντεθεν.

§ 5. Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, ὠρεῶν και προικῶν εἰς ὃς περιλαμβάνονται περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 διαλαμβανόμενων, ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπτῃ εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι και τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ὡς ἀξία τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων λαμβάνεται ή κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 τοιαύτη, ἐκτὸς ἐὰν ή κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξία τῶν ἦτο μικρότερα, ὅποτε λαμβάνεται ή ἀξία αὐτῆς.

Αἱ τοιαῦται ἀξίαι μετατρέπονται εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 μέσῃ ἐν Ἑλλάδι τιμῇ τοῦ ξένου νομίσματος, εἰς ὃ παρίσταται ή φορολογητέα περιουσία και τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν ἀποτελεῖ τὴν εἰς υγιεῖς δραχμάς ἀξίαν τῆς υποκειμένης εἰς φόρον περιουσίας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὸν υπολογισμόν τοῦ φόρου, διὰ τὴν ἐφεξῆς βεβαίωσιν και πληρωμὴν αὐτοῦ και διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ βεβαιωθέντος και πληρωθέντος φόρου ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰς παραγράφους 3 και 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, ἐκτὸς ἐὰν ή πληρωμὴ τοῦ φόρου ἐγένετο πρὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 ὅποτε ἐφαρμόζονται τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγράφους 1 και 2 τοῦ ἄρθρου 18.

§ 6. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων τῶν παραγράφων 1 και 5 διὰ τὴν ἑκπτώσιν φόρου καταβληθέντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν υποκειμένων εἰς φόρον και ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμόζονται διὰ τὴν εἰς δραχμάς μετατροπὴν και τὴν περαιτέρω ἀναγωγὴν τοῦ οὕτω καταβληθέντος φόρου τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφους ὀριζόμενα, ἀναλόγως, τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 1641 διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ξένου νομίσματος. Τὸ οὕτω προκύπτον κατὰ περίπτωσιν ποσὸν ἐκπίπτει κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 1641, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογούντος βασικοῦ φόρου.

§ 7. Ὅπου κατ' ἐφαρμογήν τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκκαθαρίσεως ή ἄλλης νομίμου αἰτίας ή-θελε προκύψῃ διὰ ἐπὶ ὑποθέσεων τῶν παραγράφων 1 και 5 καταβλήθῃ βασικὸς φόρος ἐπὶ πλέον τοῦ οφειλομένου, οὗτος ἐπιστρέφεται κατὰ πολλαπλάσιον τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος βασικοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐπὶ συντελεστὴν τεσσαράκοντα (40).

§ 8. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3 και 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος ὡς και ή παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 15 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως και ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναλόγως δ' ἐπίσης ἐφαρμόζεται και ή διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16.

§ 9. Ὑποθέσεις κληρονομιῶν, ὠρεῶν και προικῶν, διεπύμεναι ὑπὸ τοῦ νόμου 350/1943 ἐὰν αὗται ἐφορολογήθῃ

σαν ἐν Αἰγύπτῳ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944 βάσει τῶν ἰσχυουσῶν πρὸ τοῦ νόμου 350)1943 διατάξεων τοῦ 1641 νόμου, θεωροῦνται καλῶς φορολογηθεῖσαι.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ἂν ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 ἐλέγχου ἤθελε προκύψει ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν συμπληρωματικοῦ φόρου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτοῦ ἡ ὅλη φορολογητέα περιουσία, ἐπὶ ταύτης δ' ὁ φόρος ὑπολογίζεται μὲ τοὺς φορολογικὰς συντελεστὰς τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 ὡς εἶχε τροποποιηθῇ τοῦτο διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 350)1943 καὶ ἐκπίπτει ὡς ἀναλογῶν εἰς τὰ φορολογηθέντα κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιουσιακὰ στοιχεῖα, ὁ ἐπὶ τούτων ἀναλογῶν ὡς ἂν ταῦτα ἐφορολογούντο βάσει τοῦ ὡς ἄνω διὰ τοῦ νόμου 350)1943 τροποποιηθέντος ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641.

Ὡς φορολογηθεῖσα κατὰ τ' ἀνωτέρω περιουσία θεωρεῖται ἐκείνη, δι' ἣν κατεβλήθη ὁ φόρος, ἡ ἐκτίθη τίτλος πρὸς θεβαίωσιν αὐτοῦ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944, ἡ ἐκποινηθῇ μέχρι τότε ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 καταλογιστικὴ τοῦ φόρου πράξις.

Ἄρθρον 22.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβλητέου παραβόλου ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν, ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐπὶ τῶν ἀσκουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνδίκων μέσων, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ προκύπτει ὡς καταβλητέον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 § 4 ἕως 6, τοῦ ἄρθρου 16 § 1 καὶ τῶν ἄρθρων 18, 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 23.

§ 1. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ποσάται τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος καὶ ἐντεῦθεν ὑπὸ τὸ Κράτος αὐτοῦ, νὰ ἐνεργῇται :

α) Καθορισμὸς τῶν ἐκπιπτομένων ὡς ἀφορολογητῶν ποσῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1641 καὶ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3603)1928 ὡς καὶ ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641, ἀπὸ τοῦ δεκαπλασίου μέχρι τοῦ ἑκατονταπλασίου τῶν εἰς τὰς διατάξεις ταύτας, ὡς ἤδη ἰσχύουσιν, ὀριζομένων ποσῶν καὶ δι' ἐκάστην τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων προβλεπομένην περίπτωσιν.

β) Καθορισμὸς τῶν ὀρίων δξίας τῶν φορολογητέων ἀντικειμένων διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1641 ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης, ἐτι δὲ ρύθμισις τῆς διαδικασίας τῶν ἐνεργουμένων κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πραγματογνωμοσύνων καὶ τοῦ τρόπου ἐκκαθαρίσεως καὶ καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν πραγματογνωμόνων κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 29 τοῦ νόμου 1641 ὀριζομένου.

γ) Αἰξήσις ἡ μείωσις τῶν εἰς τὰς τροποποιουμένας ἡ μὴ διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὀριζομένων ποσῶν διὰ παράβολα, διὰ πρόστιμα, δι' ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις, διὰ τὰ ἐκπιπτόμενα ἄνευ ἀποδείξεως ποσὰ ἐξόδων κηδείας τοῦ κληρονομουμένου καὶ διὰ τὰ ποσὰ τοῦ φόρου μέχρι τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει. Ὡς αὐξομαιώσεις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ποσῶν νοοῦνται καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων ὀρίων αὐτῶν, ὅπου εἰς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὀρίζονται τοιαῦτα ἀνώτατα ἡ κατώτατα ὅρια, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς διὰ τὸν εἰσγηγὴν τῶν ἐκδικαζομένων ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἄρθρων 31 καὶ 60 τοῦ Νόμου 1641 προσφυγῶν, ἀμοιβῆς μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς καθοριζομένης διὰ τὰ λοιπὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων.

δ) Ρύθμισις τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ φόρου, ὅταν ὁσὶος κατεβλήθη ἡ καταβάλληται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ ξένου νομίσματος καὶ καθορισμὸς τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς ἄλλο νόμισμα ἢ τῆς

τιμῆς τοῦ ξένου νομίσματος, ἥτις θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ εἰς δραχμάς.

ε) Ρύθμισις τῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1641 ποσῶν φόρου καὶ δξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἄτινα ποσὰ δεόν νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς περιπτώσεις περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 διὰ τὴν ὑπὸ τούτου προβλεπομένην σύγκρισιν καὶ μείωσιν τοῦ φόρου. Διὰ τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς μείωσης τοῦ φόρου ἐν τῇ νῆα μεταβιβάσει, διὰ κληρονομικὰς μερίδας καὶ κληροδοσίας, ἂν καὶ καθ' ὁ μέρος ὁ ἐπὶ τῆς προηγούμενης κληρονομίας φόρος κατέστη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος μὴ βεβαιωτέος καὶ εἰσπρακτέος.

στ') Σύστασις περισσοτέρων τῆς μιᾶς Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 1641 νόμου, ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσ/νίκης.

§ 2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον Διαταγμάτων ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α—γ αὐτῆς δύναται νὰ τροποποιῶνται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμενα καὶ διαρρυθμιζόμενα διὰ τῶν Διαταγμάτων ποσὰ, ἐτι δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιπτώσεων καὶ νὰ τροποποιῇται ἡ φρασεολογία τῶν σχετικῶν διατάξεων διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν πρὸς τὰς διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων γενησομένας διαρρυθμίσεις.

§ 3. Μετὰ τὸν διὰ τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων, ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθορισμὸν τῶν σχετικῶν ποσῶν, πᾶσα ἐφεξῆς μεταβολὴ αὐτῶν δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων ἡ ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβὰς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐλέγχους καὶ ἐκτιμήσεις, νὰ ὀρίζονται καὶ περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι κατὰ μῆνα αἱ ἀμοιβαὶ ἡ ἀποζημιώσεις αὐταί, αἵτινες ἐφεξῆς λογίζονται ὡς ἐξόδα κινήσεως.

§ 4. Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων δύναται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος ἐκκαθαρίσεως καὶ περαιώσεως τῶν ἐκκρεμῶν, ἐν οἱδήποτε σταδίῳ, ὑποθέσεων τούτων κατὰ παρέκκλισιν τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζομένης διαδικασίας, διὰ συστάσεως μιᾶς ἡ πλείονων φορολογικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ Οἶκον. Ἐφορίαν ἢ διὰ τινος μόνον Οἶκον. Ἐφορίας. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας των καὶ ὁ χρόνος λήξεως τοῦ ἔργου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων ἐκκαθαρίσεως ὡς ὀφειλομένου φόρου. ἐφ' ἅπασι εἰς δόσεις, ἐντόκους, ἢ ἀτόκους, ἐπὶ ἀπαλλαγῇ ἢ μὴ ἀπὸ προσαυξήσεων λόγῳ ἀνακριβειῶν ἢ παραλείψεων τῶν δηλώσεων κλπ. ἡ παρερμηνειῶν τοῦ νόμου. Εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν παρέχεται ἀμοιβὴ κατὰ συνεδρίασιν ὀριζομένη δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ καταλογιζομένη εἰς τὰ ἐξόδα θεβαίωσης τῶν ἀμέσων φόρων. Δι' ἀποφάσεων ὡσαύτως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὀρίζονται καὶ τὰ μετέχοντα εἰς ἐκάστην τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων πρόσωπα μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὀρισθῇ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν λαϊκῶν μελῶν, ὁ διορισμὸς τούτων δύναται ν' ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτοδικεύσεως Οἶκον. Ἐφορίας, εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας, Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

§ 5. Διὰ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Διαταγμάτων δύναται νὰ καθορίζεται καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἡ προθεσμία σχετιζομένη μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος καὶ μὴ εἰδικῶς προβλεπομένη ὑπ' αὐτοῦ.

§ 6. Όσαύτως διά Β. Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του επί των Οικονομικών Υπουργού, δύναται να ορισθῇ διάφορος ἢ ὡς ἡδη ὑφίσταται, ἡ σύνθεσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5420)1932 Ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 8 καὶ 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρμοδιότητά της. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ) τος δύναται αἱ διέπεισαι τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διατάξεις νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τὸν νόμον 1641 καὶ νὰ τροποποιηθῇ ἀναλόγως ἡ φερασολογία τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 5420)1932 ἢ τοῦ νόμου 1641 ἢ ἄλλων νόμων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτῶν πρὸς τὴν κατ' ἐνταξιν εἰς τὸν νόμον 1641 θέσιν ἐκάστης διατάξεως.

Ἄρθρον 24.

§ 1. Οἱ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948 ἐγχειρίζοντες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 20, 28, 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 ἐκπροθέσμως ἢ συμπληρωματικὰς δηλώσεις κληρονομίων, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐφ' ἑξῆς ὁ ἐπὶ τούτων φόρος εἶναι καταβλητέος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 1 ἕως 6 τοῦ ἁρθρου 54 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 προσθέτων φόρων διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον, διὰ τὰς παραλείψεις, παρερμηνείας, ἀνακριθείας τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων, ἐὰν καὶ ἐφ' ἑξῆς δὲν ἐξεδῶθαι κατ' αὐτῶν πράξεις καταλογιστικαὶ τοῦ φόρου, ἢ ἐὰν αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι πράξεις δὲν κατέστησαν ὀριστικαὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Οἱ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καταβάλλοντες φόρον βεβαιώμεντα ἔσσει ἐκπροθέσμων ἢ συμπληρωματικῶν δηλώσεων ἢ ἔσσει πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἢ ἔσσει ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54 τοῦ νόμου 1641 προσθέτου διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον τῶν δηλώσεων ἢ διὰ τὰς ἀνακριθείας ἢ παραλείψεις ἢ παρερμηνείας τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων. Ἡ τοιαύτη καταβολὴ λογισμένη ὡς ἀποδοχὴ τῶν διὰ τῶν πράξεων τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἢ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καθορισθέντων πᾶσιν τῆς φορολογικῆς περιουσίας, ἀποκλείεται κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον 2 ἀσκήσιν προσαφύγῃς, ἥτις ἐὰν ἡσκήθῃ πρὸ τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς τοῦ φόρου λογίζεται ἀνακαλυπμένη διὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἡ τοιαύτη καταβολὴ τοῦ φόρου δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς δόσεις κατὰ τὰ ἐπιζέμενα ἐν παραγράφῳ 8—10 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως Δημοσίων ἐσόδων.

§ 2. Κατὰ πράξεων Οἰκον. Ἐφόρων δι' ὧν ἐπὶ ὑποθέσεων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν, ἐπεβλήθη φόρος κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ αἰτινες κατέστησαν ὀριστικαὶ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσαφύγῃς, δύναται ν' ἀσκηθῇ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 προσαφύγῃ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948.

§ 3. Τὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐπιζέμενα ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξιν τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς συμβεβηκυμένας μετὰ τοῦ φόρου προσαυξήσεις ὑπὲρ τρίτων (εἰδικῶν ταμείων κλπ.).

§ 4. Τὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα διὰ τὸν φόρον ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ τέλη τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, ὅπου δ' εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις γίνεται μνεία ποσοῦ φόρου, ὡς τοιοῦτον νοεῖται τὸ ποσὸν τοῦ τε φόρου καὶ τῶν τελῶν.

Ἄρθρον 25.

§ 1. Αἱ κατὰ τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ Ἀν. Νόμου 854)1946 κληρονομίαι τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, τῶν ἀπολεσθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παλέμου, συνεπεία τῶν φυλετικῶν διωγμῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ καὶ μὴ καταλιπόντων κληρονόμους, αἱ περιερχόμεναι εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Νομικὸν Πρόσωπον, ὑπόκεινται εἰς φόρον κληρονομίας ὀριζόμενον εἰς 50 ο)ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1946 καθαρᾶς ἀξίας τῆς κληρονομικῆς περιουσίας. Ὁ φόρος οὗτος βαρύνει τὸ Νομικὸν Πρό-

σωπον καὶ καταβάλλεται βάσει δηλώσεώς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Ὁ βαρύνων τὸ Νομικὸν Πρόσωπον φόρος κληρονομίας δὲν προσαυξάνεται μὲ ποσοστὰ αὐτοῦ ὑπὲρ τρίτων (Δήμων, ὁδοποιίας κλπ.).

Ὡς καθαρὰ ἀξία τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας λογίζεται ἡ μετ' ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 χρεῶν.

§ 2. Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως κληρονόμων μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω Νομικὸν Πρόσωπον περιέλευσιν τῆς κληρονομίας, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου, ὑπολογιζομένου τούτου ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κληρονόμων α) βάσει τῆς συγγενικῆς τούτων σχέσεως πρὸς τὸν κληρονομηθέντα, β) βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν, ἀναγνωρισθέντος τοῦ δικαιώματός των, ἐδημιουργήθη διὰ τὸ Νομικὸν Πρόσωπον ὑποχρέωσις ἀποδόσεως αὐτοῖς τῆς κληρονομίας καὶ γ) βάσει τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον τούτον χρόνον καθαρᾶς ἀξίας τῆς περιουσίας.

Ὡς καθαρὰ ἀξία τῆς περιουσίας διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην λογίζεται ἡ ἀπομένουσα μετ' ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1641 Νόμου χρεῶν ἢ βαρῶν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως μέχρι τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω φορολογίας τῆς περιουσίας ταύτης ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κληρονόμων. Διὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως ἀποφαίνεται κατ' ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Νόμου 5420)1932 κατὰ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἁρθρῳ διαδικασίαν. Ὁ βαρύνων τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους φόρος ὑπόκειται εἰς τὰς προσαυξήσεις αὐτοῦ ὑπὲρ τρίτων (Δήμων, ὁδοποιίας κλπ.).

§ 3. Διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγρ. 2 νέαν ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου ὑποχρεοῦνται οἱ κληρονόμοι νὰ ἐγχειρίσωσιν δηλώσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ὁ καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου, βάσει τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 δηλώσεώς του κύριος φόρος, συμψηφίζεται εἰς τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν κληρονόμων ποσὸν τοῦ φόρου μετὰ τῶν προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν τυχόν προσθέτων λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας ἢ παρερμηνείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεώς των.

Κατόπιν τοῦ τοιοῦτου ὁμψηφισμοῦ, ἐὰν μὲν προκύπτῃ ἐπὶ πλέον ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν κληρονόμων φόρος, οὗτος καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν, ἐὰν δὲ προκύψῃ, ὅτι ὁ καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου κύριος φόρος εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὑπὸ τῶν κληρονόμων ὀφειλομένου, τὸ ἐπὶ πλέον καταβληθέν ποσὸν ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς κληρονομίας εἰς τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους.

§ 4. Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον δικαιούται νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τῆς ἀποδοτέας εἰς τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους περιουσίας, τὸν ὑπὸ τούτου καταβληθέντα κύριον φόρον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου φόρος οὗτος, εἶναι μείζων τοῦ ὑπὸ τῶν κληρονόμων ὀφειλομένου ποσοῦ, δικαιούχοι πρὸς ἀναζητήσιν τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος εἶναι οἱ κληρονόμοι.

§ 5. Ὁ λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας ἢ παρερμηνείας ἢ παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου ἐγχειριστέας δηλώσεως, πρόσθετος φόρος, βαρύνει τὸ Νομικὸν Πρόσωπον, μὴ δικαιούμενον εἰς παρακράτησιν τούτου ἐκ τῆς ἀποδοτέας εἰς τοὺς κληρονόμους περιουσίας.

§ 6. Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου ἀπόδοσιν τῆς κληρονομίας εἰς τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους, ἐφαρμόζονται τὰ ἐπιζέμενα ἐν ἁρθρῳ 47 τοῦ Νόμου 1641.

§ 7. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθῆσόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ, θέλουσι κανονισθῇ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον α) τὰ τὸν περιεχόμενον καὶ τὰ τῶν προθεσμίων ἐγχειρίσεως τῶν δηλώσεων, β) τὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, γ) τὰ τῶν προσθέτων φόρων λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας, ἢ παρερμηνείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, δ) τὰ τῆς διαδικασίας βεβαίωσεως τοῦ φόρου καὶ τὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ ἐφ' ἀπαξ ἢ εἰς δόσεις καὶ ε) πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἢ προθεσμία

σχετιζομένη με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 26.

§ 1. Ο Υπουργός των Οικονομικών προσδιορίζει, εγκρίνει και εντέλλεται δι' αποφάσεων αυτού πάσαν δαπάνην αναγκαiousan δια την εκτέλεσιν και εφαρμογήν των διατάξεων της νομοθεσίας περί φορολογίας των κληρονομιών, δωρεών και προικών ως και κερδών εκ λαχείων καταλογιζομένην, όπου εκ των κειμένων διατάξεων δεν ορίζεται άλλως, εις τὰ έξοδα βεβαιώσεως των άμέσων φόρων.

§ 2. Επιτρέπεται ίνα δια Β. Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του επί των Οικονομικών Υπουργού κωδικοποιηθώσιν αι ισχύουσαι διατάξεις της νομοθεσίας περί φορολογίας των κληρονομιών, δωρεών, προικών και κερδών εκ λαχείων. Κατά την κωδικοποίησιν ταύτην επιτρέπεται να μεταβάλληται ή σειρά ή άρίθμησης των κεφαλαίων, άρθρων, παραγράφων και εδαφίων, ν' απαλείφονται διατάξεις μεταβατικού περιχομένου, όν έληξεν ή ισχύς και να τροποποιηται ή φρασσεολογία διατάξεων, διά την προσαρμογήν αυτών προς τας δια μεταγενεστέρων νόμων γενομένας τροποποιήσεις ή διαρρυθμίσεις.

Διά την συγγέντρωσιν και επεξεργασίαν των κωδικοποιηθησομένων διατάξεων δύναται να συσταθή υπό του Υπουργού των Οικονομικών Επιτροπή μέχρι πέντε μελών και ενός γραμματέως. Είς τὰ μέλη της Επιτροπής ταύτης και εις τόν γραμματέα παρέχεται άμοιβή κατά συνεδρίαν μη δυναμένη να υπερβή δι' έκαστον κατά μήνα τὸ σύνολον των τακτικών μηνιαίων άποδοχών του. Η άμοιβή αυτή ορίζεται δι' αποφάσεων του επί των Οικονομικών Υπουργού και καταλογίζεται εις τὰ έξοδα βεβαιώσεως των άμέσων φόρων. Διά της περί συστάσεως τιαύτης Επιτροπής αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών ορίζεται καί ο χρόνος διαρκείας του έργου αυτής.

Άρθρον 27.

§ 1. Πάσα διάταξις αντικειμένη εις διατάξεις του παρόντος Ν. Δ)τος καταργείται.

§ 2. Ειδικότερον καταργούνται α) τὸ άρθρον 3 του νόμου 5671)1932, β) ο νόμος 5856)1933, γ) τὸ άρθρον 5 του Άναγκ. Νόμου 983)1937 δ) ή παραγρ. 1 του άρθρου 2 του άναγκ. νόμου 2563)1943 ως αυτή αντικατεστάθη δια της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. Δ)τος 697)1941, ε) τὸ άρθρον 8 του Ν. Δ)τος 697)1941 ως τούτο αντικατεστάθη δια της παρ. 3 του άρθρου 9 του νόμου 1451)1944, στ) τὸ άρθρον 4 του νόμου 1451)1944 και ζ) τὸ άρθρον 13 του νόμου 323)1945 και αι παράγραφοι 1, 2, 3 και 6 του άρθρου 14 του αυτού νόμου.

§ 3. Καταργείται οσάυτως ή διάταξις της παρ. 6 του άρθρου 8 του νόμου 5420)1932.

Άρθρον 28.

§ 1. Κυρούνται άπ' άρχής και διατηρούνται έφεξής εν ί-
σχύϊ καθ' ό μέρη δέν έτροποποιήθησαν ή δέν καταργήθησαν δια μεταγενεστέρων διατάξεων, ή δέν τροποποιούνται ή δέν κα-

ταργούνται δια του παρόντος Ν. Δ. αι διατάξεις των κατά την περίοδον της ξενικής κατοχής εκδοθέντων και άναγκαίων δια την αποκατάστασιν, συντήρησιν και όμαλήν λειτουργίαν της Δημοσίας Τάξεως και του Δημοσίου βίου της χώρας ως κάτωθι νομοθετημάτων της φορολογίας των κληρονομιών δωρεών και προικών, ήτοι :

1) των άρθρων 1 έως 10 του Νομοθ. Διατάγματος 697 της 30 Οκτωβρίου 1941 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί φορολογίας των κληρονομιών κλπ. διατάξεων του νόμου 1641 και άλλων οικονομικών νόμων».

2) του Νομ. Διατάγματος 1527 της 2 Ιουλίου 1942 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί φορολογίας των κληρονομιών κλπ. διατάξεων του 1641 νόμου».

3) του νόμου 350)1943 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί φορολογίας των κληρονομιών κλπ. νόμων»

4) της παραγρ. 2 του άρθρου 9 του Νομοθ. Διατάγματος 1792 της 2 Σεπτεμβρίου 1942 «περί έφ' άπαξ φορολογίας των έπ' ενεχύρω τίτλων»

5) του νόμου 1451 της 10 Απριλίου 1944 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των νόμων περί φορολογίας των κληρονομιών κλπ. και άλλων τινων φορολογικών διατάξεων».

§ 2. Όπου εν κεφαλαίοις Β', Γ' και Δ' γίνεται μνεία «χρόνου φορολογίας», ως τούτος νοείται ο χρόνος έδριζόμενος εν άρθρω 68 παρ. 2 του 1641 νόμου, ως τούτο τροποποιείται υπό του άρθρου 10 παράγρ. 4 του παρόντος.

§ 3. Η ισχύς του παρόντος Ν. Δ)τος άρχεται από της δημοσιεύσεως του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, πλην των διατάξεων αυτού δι' ός άλλως όρισται εν τῷ κειμένῳ αυτού.

Εν Αθήναις τη 29 Απριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ο Αντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Χ. ΛΑΛΑΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους Σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 4 Μαΐου 1948.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Κ. ΡΕΝΤΗΣ